

ความวุ่นวายที่เกิดจากครุณะแนวคนใหม่ได้จบลงด้วยดี
จากเหตุการณ์นี้ ทำให้อิคุโนะเปิดใจกับคนรอบข้างมากขึ้น
ทว่าชีวิตของคิตาโนก็ยังไม่สงบสุขซะทีเดียว ความโกลาหลครั้งใหม่
กำลังจะสตรทอีกครา

ISBN 974-254-267-8

9 789742 542672

TAV-010 40 บาท

Thai language edition.
For distribution and sales in Thailand only.
จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

พิมพ์ที่ ศูนย์การพิมพ์เซ็นทริป
44 หมู่ 10 ต.บางนา-ตราด กม.4.5 บางนา กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ 0-2325-5555

NED COMICS

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก SHUESHA Inc.

แหวนหัดใจ

ช่วงบ่ายของเหล่านักสู้

VOL. 10

แหวนหัดใจ

VOL. 10

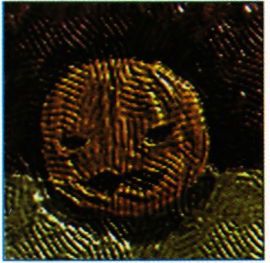

Norihiro Yagi

40U.

Norihiro Yagi

40U.

Norihiro Yagi

โดยพื้นฐานแล้ว การเขียน
คือความเพลิดเพลินอย่างหนึ่ง
การเขียนมีทั้งความทรมาน
ความเศร้า ความปลอบปลื้มปีติ
ความอับอายขายหน้า ความ
เสียดสี และความน่ากลัว
เมื่อรวม ๆ ทั้งหมดเข้าด้วยกัน
การเขียนจึงกลายเป็นเรื่องที่
น่าสนุก ในท้ายที่สุดก็จะกลายเป็น
ความสุขสุดยอด ถ้าไม่มี
เส้นตายกำหนดส่งงานนะครับ

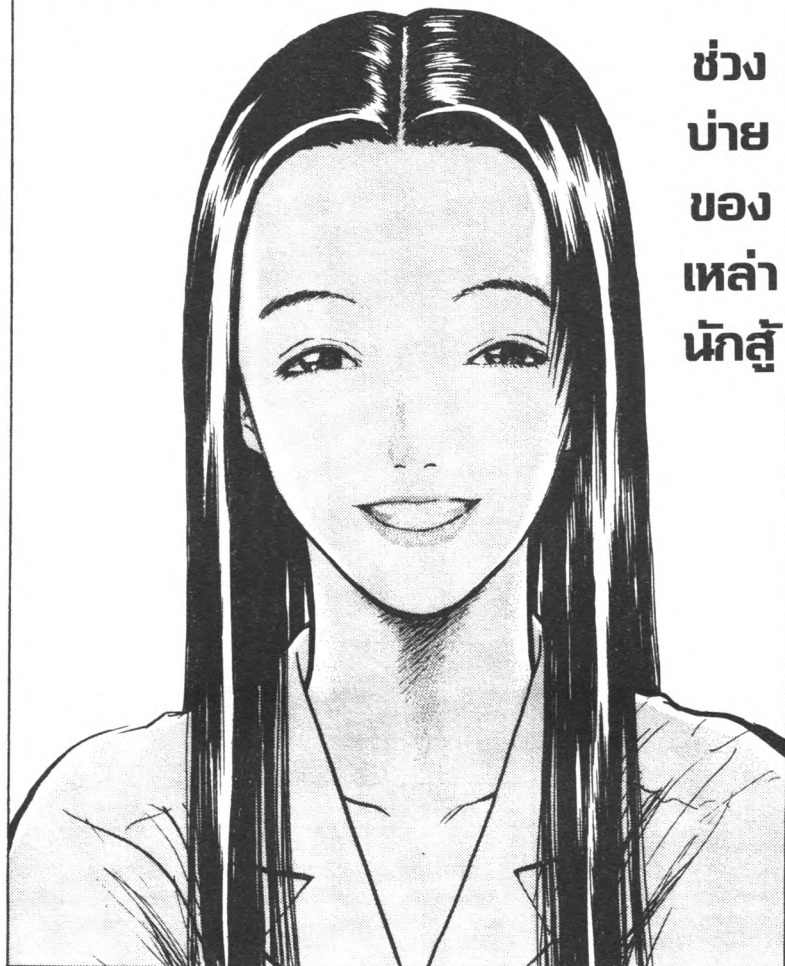
★ การ์ตูนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ตั้งชั้น ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล
สมาคม หรือเหตุการณ์จริงแต่ประการใดทั้งสิ้น

NED COMICS

ดวงใจรักใจ

10

ช่วง
บ่าย
ของ
เหล่า
นักสู้

NORIHIRO YAGI

MAIN

คิตาโน เซอิจิโร่

เด็กหนุ่มหัวใจเทวดา โปหน้าปีศาจ
ขึ้นเป็นขาใหญ่ร.ร.ม.ป.ลางเฮคิคุ
ลิวงหน้าตา หันที่ที่ข้างเข้ามา
แม้ทุกคนเข้าใจผิดต่างๆนาๆ
เขาก็ยังสนุกกับชีวิตในโรงเรียน

คิโอะโซ เรียวโกะ

สาวสองนักษัตร
เรียงวิชาโคบูจิตสึลางคิโอะโซ
มาจากพ่อ เป็นคนเดียงที่รู้ว่า
คิตาโน่คุดนึ่สั่งดี อ่อนใจน
และมีพรสวรรค์ในการต่อสู้

อิชิเด ฮารุกะ

ดร.แนะแนวพิเศษ
ที่จริงใจ ช่วงให้เด็กเกเรกลับตัว
แต่ทุกสิ่งทีหล่อนุ่ง ผลจะมุ่งไป
ทางลบหมด เป็นลมขณะพบปะ
พลคุดกับคิตาโน่คุด
ทำให้ได้คำตอ่กทุกักการเรียงน

CAST

โคอิโซ เฮโซ

พ่อของเรียวโก: เป็นเจ้าสำนัก
โดบูจิตสึซางโคอิโซ
เป็นห่วง (ปีกใจเชื่อ) ว่า
เรียวโก: ที่พ่อเลี้ยงดูมาคนเดียวนั้น
กำลังถูกปีศาจ (ดิดาโนคอง)
หลอกอยู่

ทาเคฮิสะ ยูจิ

ฝีมือดี มีชื่อด้านต่อสู้
มาตั้งแต่ยังม.ต้น
พอลบมาจากโดนพักการเรียน
ก็ซัดกับดิดาโนคอง และแพ้งองจับ
นับจากนั้นจึงกลายเป็นลูกน้อง
ที่เคารพและรักดี

ชิราทาคิ อิกุโนะ

จ้างมาร.ร.ม.ปลางเฮคิคุ
พร้อมพ่อที่เป็นครูแนะแนวพิเศษ
เพื่อล่วมดิดาโนคอง
ทะนงตนว่าแน่ แต่แพ้เรียวโก:
จึงเปิดใจผ่านการต่อสู้ครั้งนั้น

VOL.10

CONTENTS

ACT.48 ตามรูสีกของฮารุกะ — 7

ACT.49 อิคุโนะสารภาพ... — 39

ACT.50 ช่างบ้ายของเหล่านักสู้ — 75

ACT.51 แพ้ขหน้า! ไตบุจิตสีสายไดอิโซ — 107

ACT.52 วันอาทิตย์ที่ตงามของคุโรตะ — 139

ACT.53 เรียวกะกับวันอาทิตย์แห่งการต่อสู้ — 171

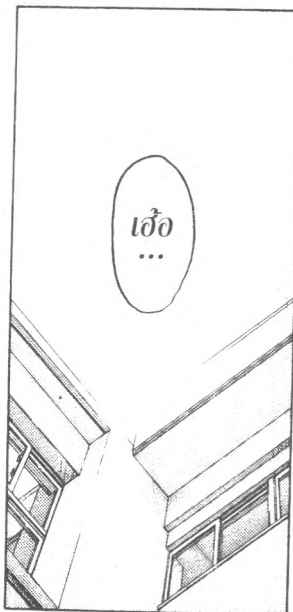
เขี้ยวเหล็กใจ

ACT.48

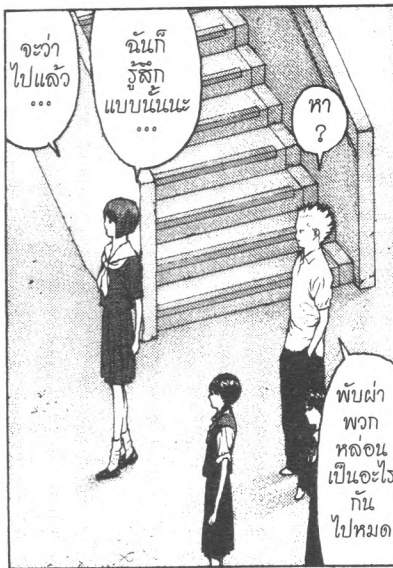
ความรู้สึกของฮารุกะ

จะว่า
ไปแล้ว
...

นั่นก็
รู้สึก
แบบนี้เนอะ
...

หา ?

พับผ้า
พวก
หล่อน
เป็นอะไร
กัน
ไปหมด

ไร
สา
ระ

จะบอกว่า
สัญชาติ
ญาติ
ผู้หญิง
ไว้

เธอล่ะ
ไม่รู้สึก
มั่งหรือ
?

ฮือ ?

ฮือ... เป็นคน
นั้น ชรวมดา
นี่นา...

ฟังนะ
คิดให้ดีๆ
ซึ่

ดิทาโนซัง
โดนพักการเรียน
เมื่อวาน
วันนี้จึงนับเป็น
วันที่ 1

!

แตงวันนี้
ยังมีการประชุม
ที่ดิทาโนซัง
อาจถูกไล่ออก
ด้วย

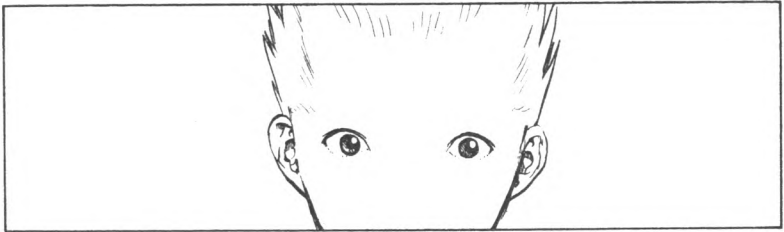
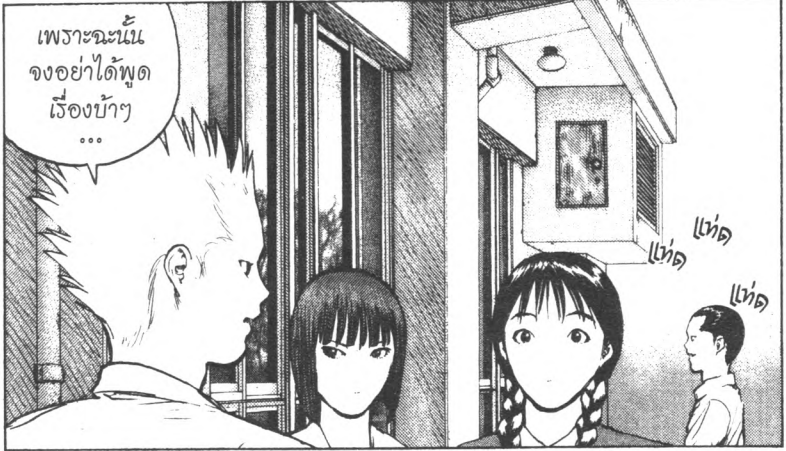
เวลา
แบบนี้
ใครจะกล้า
หน้าด้าน
มาโรงเรียน

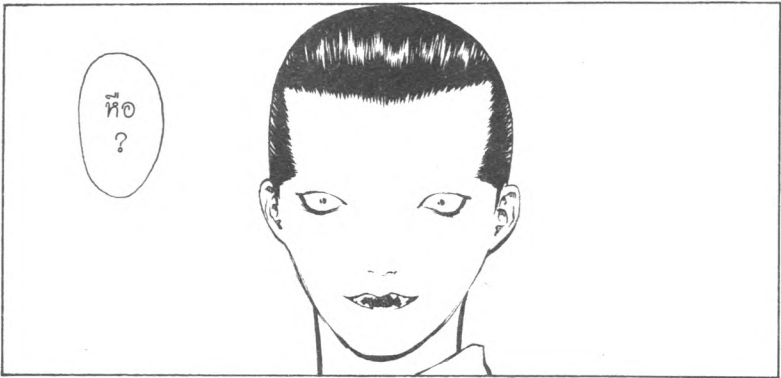
ฮูน่า
ก็อันตรายพอ
อยู่แล้ว
แล้วจะทำให้
มันแย่ลงไปอีก
เพื่ออะไร

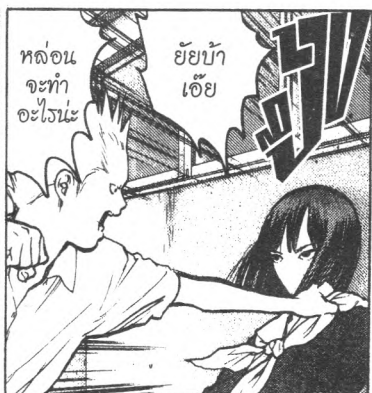

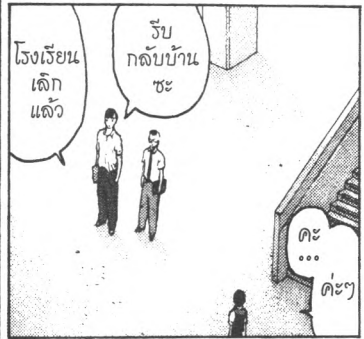
คนโง่จัด
เท่านั้น
แหละ
ที่จะทำ
แบบนี้

ไม่มีใคร
อยากทำให้
ตัวเอง
ถูกไล่ออก
มากขนาดนั้น
หรอก

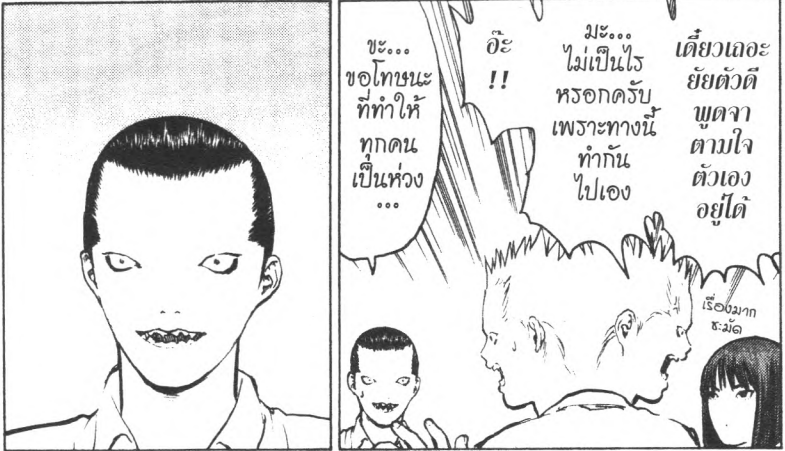

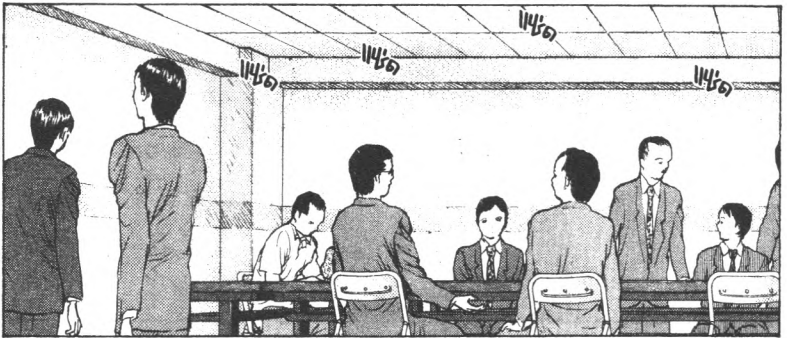

เอ
.....

สงสัย
ทำอะไร
ไม่ได้เลย
จริงๆ...

เพราะ
ในที่สุด
เรื่อง
กลายเป็นว่า
ทางครู
ไปแล้ว
...

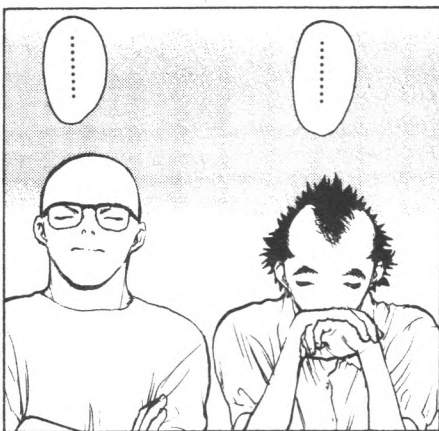
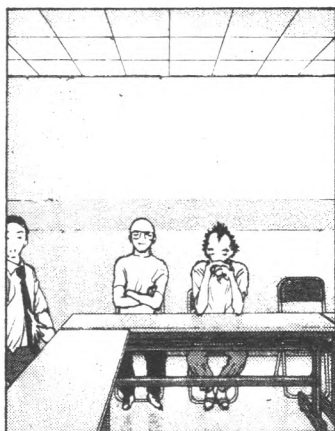
คิดยังไง
หมอนั้น
ก็ไม่มีทาง
รอดพ้นจาก
การถูกไล่ออก
...

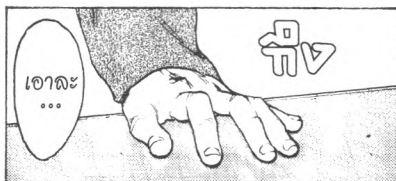
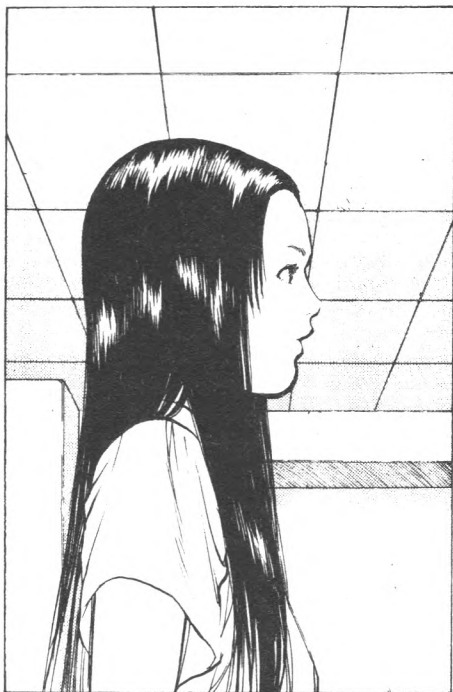
เพราะในเมื่อ
ไม่มีหลักฐาน
ตำให้การ
ของผู้เกี่ยวข้อง
ก็น่าจะเป็น
ทุกสิ่ง...

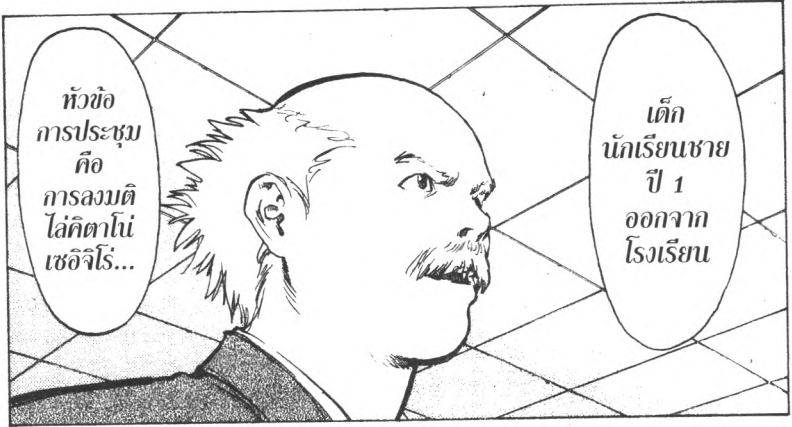
ซารุเกะ
กับครูณะแนว
2 คน
ที่เห็น
เหตุการณ์
คือตัวตัดสิน
สินะ...

หัวข้อ
การประชุม
คือ
การลอบตี
ไล่คิตาโน
เซจิโร่...

เด็ก
นักเรียนชาย
ปี 1
ออกจาก
โรงเรียน

คิดว่า
พวกคุณคงรู้จัก
เค้กันดีแล้ว
ไม่ต้องอธิบาย
อีก

วันแรก
ก็ได้เป็นผู้เฝ้า
แท็งขาใหญ่
ทั้งที่อยู่แค่
ปี 1
...

จากนั้น
ก็ทำ
ความชั่ว
นับไม่ถ้วน
...

ร.ร.ม.ปลาย
เซคิคุ
ตกอยู่ใน
ความกลัว
มีดมน
และอึปมงดล
เว็อยมา

งั้น
เหรอ?

ไม่ถึง
ขนาดนั้น
มั้ง.

แต่ว่า
มัน
เจ้าเล่ห์
มาก

ทำลายหลักฐาน
เรียบ
ไม่เคย
ทิ้งพยานไว้
ซักราย

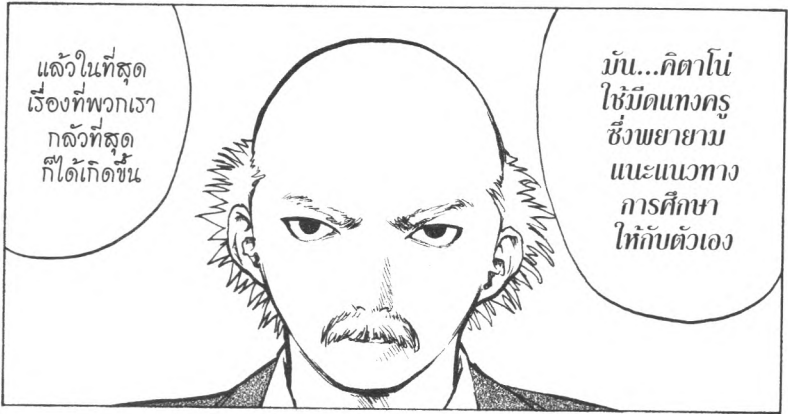

ดังนั้น
จึงเหมือนกับ
ถูกปล่อยปละ
ละเลย
มาตลอด
...

ก็

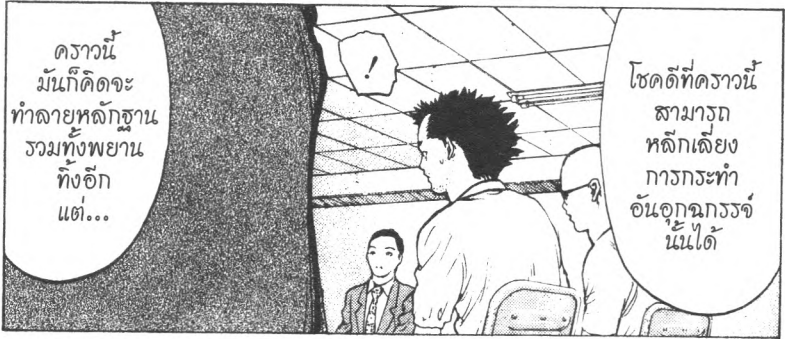
คุณที่รู้สึก
ว่า
ชีวิตตัวเอง
มีอันตราย
ก็คงมีอยู่ไม่น้อย

แล้วในที่สุด
เรื่องที่เรา
กลัวที่สุด
ก็เกิดขึ้น

มัน...คิดانو
ใช้มิดเทวครู
ซึ่งพยายาม
แนะแนวทาง
การศึกษา
ให้กับตัวเอง

คราวนี้
มันก็คิดจะ
ทำลายหลักฐาน
รวมทั้งพยาน
ทั้งอีก
แต่...

โชคดีที่คราวนี้
สามารถ
หลีกเลี่ยง
การกระทำ
อันอึกฉกรรจ์
นั้นได้

ผมคิดว่า
เราจับ
นักเรียนที่
เหมือนกับ
ปีศาจ
แบบนี้

เป็นนักเรียน
คนหนึ่งของ
ร.ร.ม.ปลาย
เขตนี้
ไม่ได้
อีกแล้ว

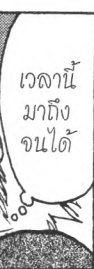
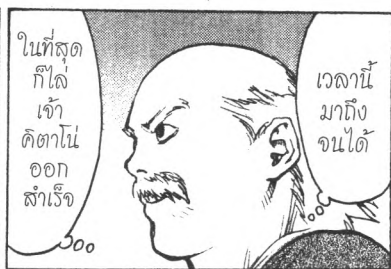
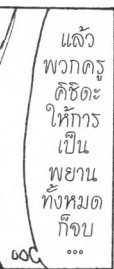
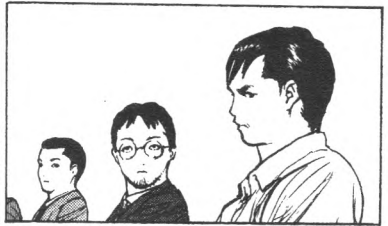
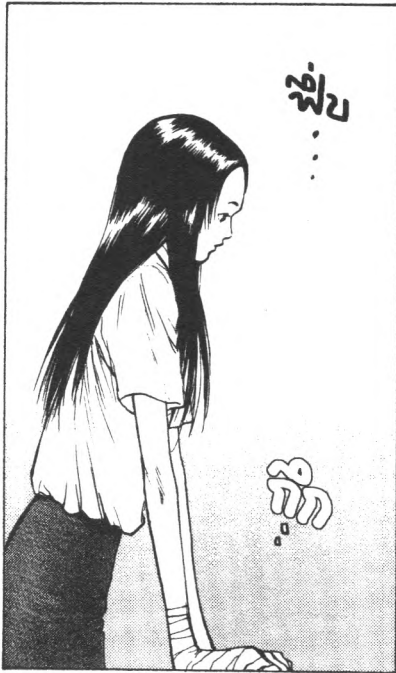

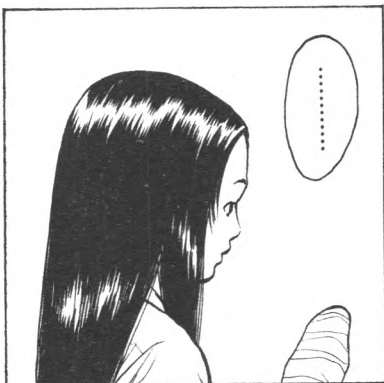
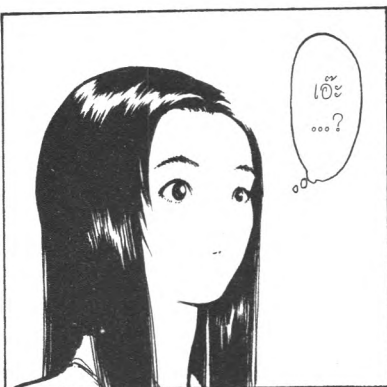
ถ้า
ยัง
งั้น

ครูอิชิตะ
...

อ๊ะ
...

คะ
...

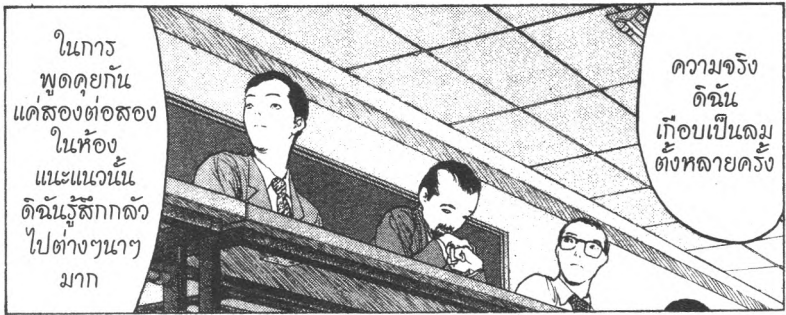

เค้าเป็นเด็ก
เกเรจริงๆ
ไม่ตั้งใจฟัง
สิ่งที่ดิฉันพูด
อย่างจริงจัง
จะทำท่าทาง
เป็นเล่นให้ได้
...

พยายาม
ขัดแย้ง
กับดิฉัน
ซึ่งเป็น
ครูแนะแนว
อยู่ตลอดเวลา

ในการ
พูดคุยกัน
แค่สองต่อสอง
ในห้อง
แนะแนวนั้น
ดิฉันรู้สึกกลัว
ไปต่างๆนาๆ
มาก

ความจริง
ดิฉัน
เกือบเป็นลม
ตั้งหลายครั้ง

นักเรียนที่ชื่อ
ดิดาโน่ เซอิจิโร่
เป็นเด็กเกเร
ที่น่ากลัว
แน่ๆ

นักเรียนที่
ไม่ตั้งใจฟัง
คนอื่นพูด
และทำ
แบบนี้
ให้คนอื่น
กลัว
คงไม่ใช่
เด็กดี
หรอกค่ะ

อิม

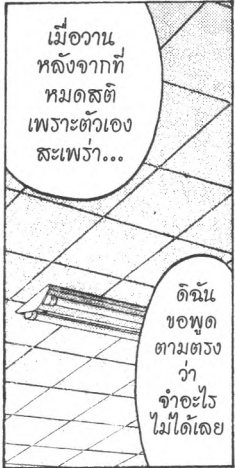
อิม

ผลสุดท้าย
ดิฉันก็
ไม่เข้าใจ
ทั้งเด็กเกเร
และ
เด็กซ้าส์

แต่คิดว่า
แค่ทำที่
กับสิ่งที่เห็น
ภายนอกนั้น
มันตัดสิน
ทุกอย่าง
ไม่ได้

หืม ?

เมื่อวาน
หลังจากที่
หมดสติ
เพราะตัวเอง
สะเพร่า...

ดิฉัน
ขอพูด
ตามตรง
ว่า
ทำอะไร
ไม่ได้เลย

เพราะฉะนั้น
ดิฉันจึง
ไม่อยากให้
มีการ...

ไลน์นักเรียน
ออก
ด้วยเรื่อง
ตัวเอง
จำไม่ได้
หรอกค่ะ

คะ...

ครู!

พะ...
พูดอะไร
ยังงั้นแล้ว

ครูพูดเอง
ไม่ใช่เธอว่า
ดิฉันโน้ใช้มิด
เข้ามาทำร้าย
...

เรื่อง
นั้น
...

แผนนี้
ถูกเศษถ้วย
กาแฟแตก
บาดเอา
...

แล้วใช้
มือขวา
ป้องกันตัว
ก็พิดึกะตะ
...

อะ... ถ้า
อย่าง
นั้น
...

จะ...
ว่าไงนะ
?

มันเกิด
อะไรขึ้น

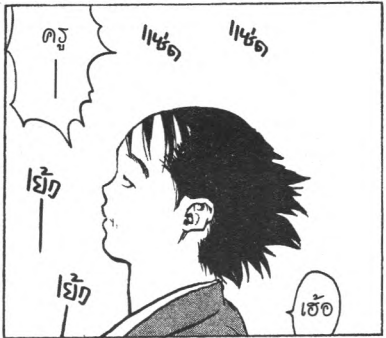
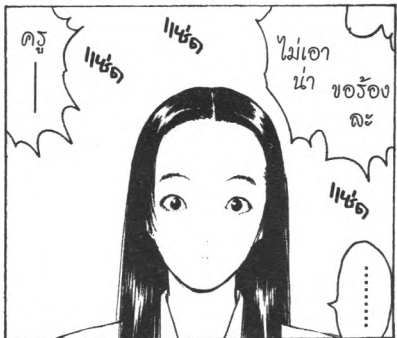
เศษ
ถ้วย
กาแฟ
...?

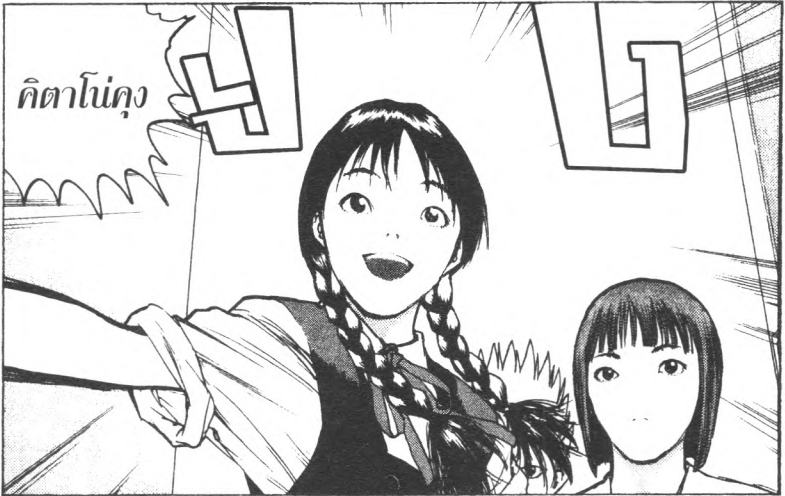
คะ...
ครูก็
ช่วยพูด
อะไร
บ้างสิ

ครู
คิซึตะ!
ครู
อิวาตะ!!

คิดโน้ดุง

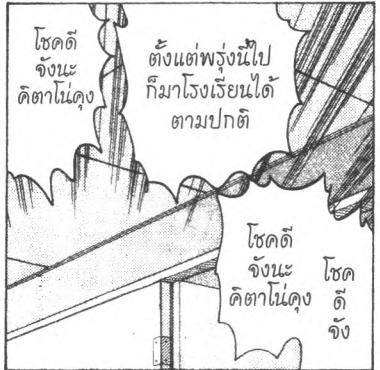

สำเร็จ
แล้ว
คิดโน้ดุง

ประชุม
เสร็จแล้ว
...

หมดข้อสงสัย
ในตัว
คิดโน้ดุง
แล้วด้วย

เอ๊ะ ?

โชคดี
จังนะ
คิดโน้ดุง

ตั้งแต่พรั่งไป
ก็มาโรงเรียนได้
ตามปกติ

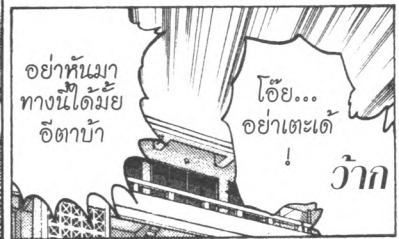
โชคดี
จังนะ
คิดโน้ดุง

โชด
ดี
จัง

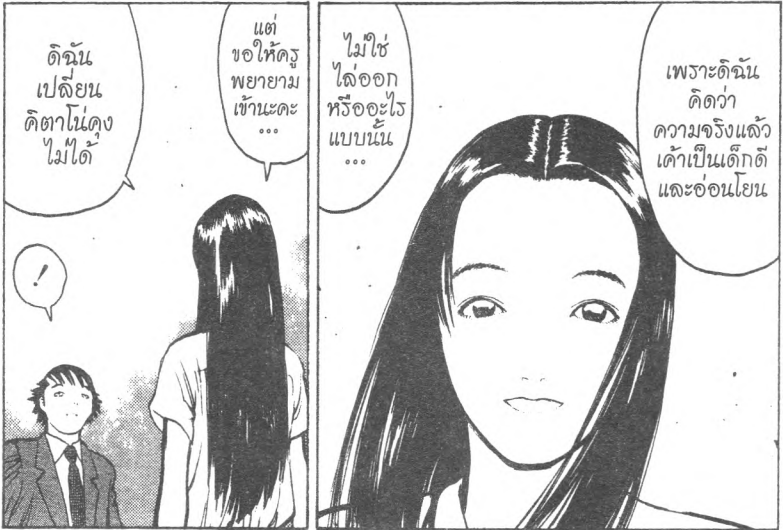

หือ

จ๊อง

ดิฉัน
เปลี่ยน
ทิศทางโค้ง
ไม่ได้

แต่
ขอให้ครู
พยายาม
เข้ากะตะ
...

ไม่ใช่
ไล่ ออก
หรืออะไร
แบบนั้น
...

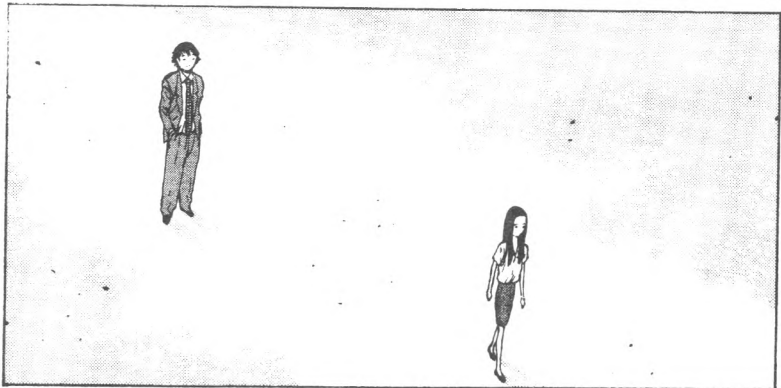
เพราะดิฉัน
คิดว่า
ความจริงแล้ว
เค้าเป็นเด็กดี
และอ่อนโยน

!

พิลึกคน
จริงๆนะ
เชอเนี่ย
...

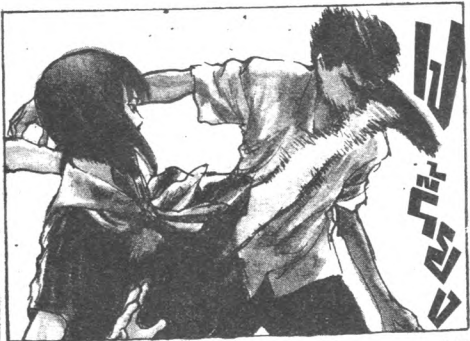
ชอบทำให้
ใจของคนอื่น
ปั่นป่วน
ตั้งแต่ต้นจนจบ
เลย...

ACT. 49 อัดโนะสารภาพ...

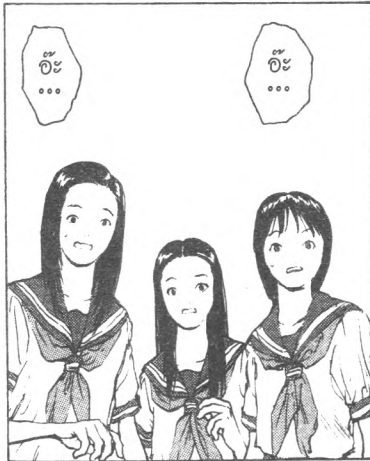
ACT.49

อิดูโนะสารภาพ...

มึน

มันเกิด
อะไร
ขึ้น

หือ?
อ้อ

ที่แรก
เด็กม.ปลาย
หญิง 3 คนนั้น
ถูกเด็กเกาะ
เกาะเกาะ

พอดี
เด็กผู้หญิง
คนนั้น
เดินผ่านมา

เสร็จแล้ว
สงสัยพวกนั้น
คงเห็นว่า
ขาดไปคนนึง
เลยเริ่มเข้าไป
ตีจวนแม่...

เลย
ลงเอย
สภาพ
นั้น
...

ขนาด
4 ต่อ 1
ยังหยุ่งงน
เนี่ย...

ไม่รู้
ว่า
แม่นั้น
เป็นใคร
...

ฟุบ

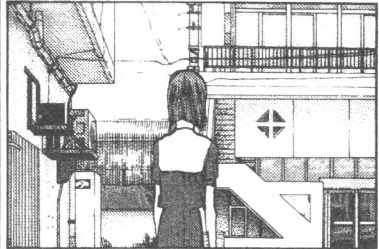
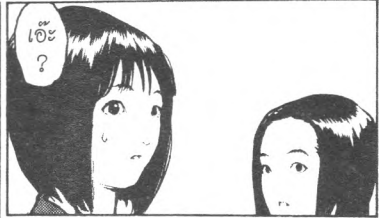
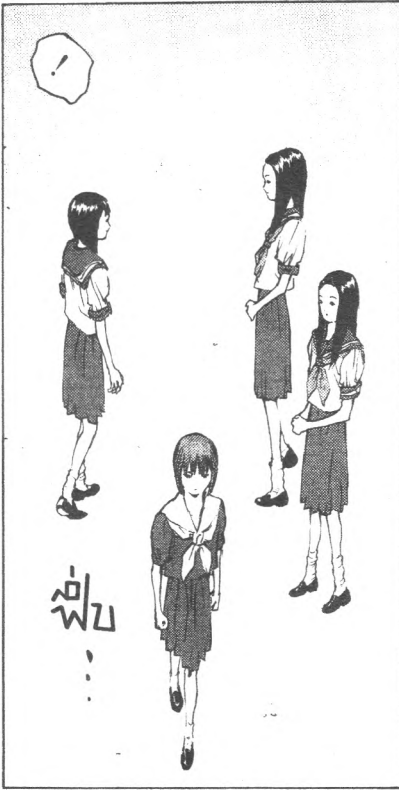
! บ๊ิง

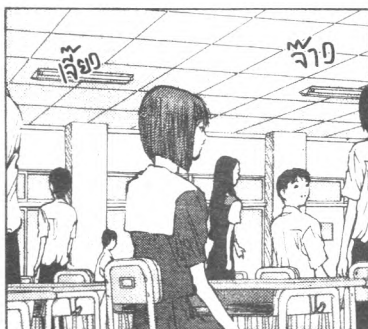
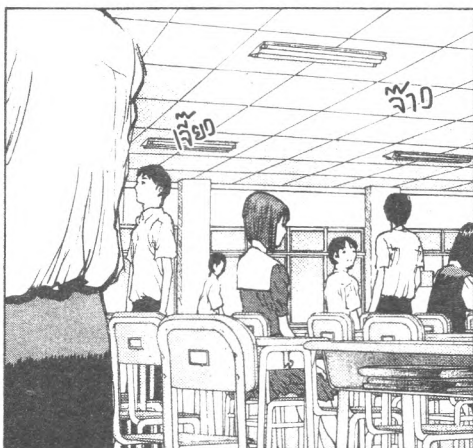
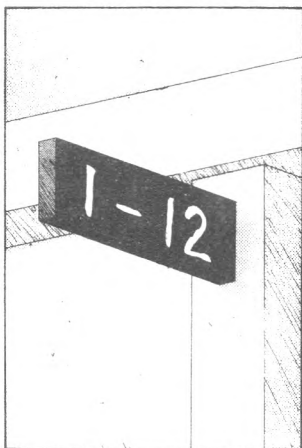
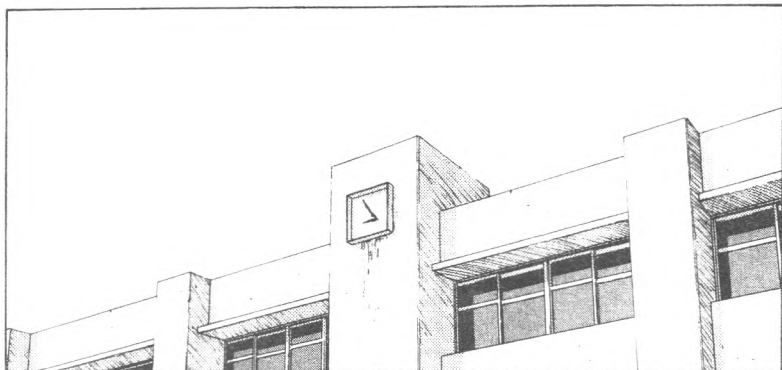

อะ...
เออ

คือ
พะ...
พวกเรา
...

คือ
...

ไทย
—
แม่เลยนะ

อะไรกัน?
งั้นอีกไม่นาน
ก็อาจต้อง
ย้ายจากที่นี่
ด้วยเหวอ

ไม่รู้สิ
เรื่อง
อนาคต
ฉันไม่ค่อย
รู้จัก

คราวนี้
ถ้าอยู่
ไปตลอด
เลยได้
ก็ดีสินะ

เขาแต่ย้าย
โรงเรียนนี่
ลำบาก
ตายเลย

หือ?
?

อะ?
อะไร?
ชิราฮาดิ
จะย้ายโรงเรียน
อีกอะ

ทำไมล่ะ
ทำไม

ทุเรศ
แอบฟัง
เค้าคุยกัน

หุ้มึง
ตั้งแต่ตะกี้
แล้วละ

ฮือ

นายกะจับ
ชิราฮาดิ
สิทำ
—

ปะ...
บ้า
พูด
อะไร
หยิ่งงั้น
เล่า

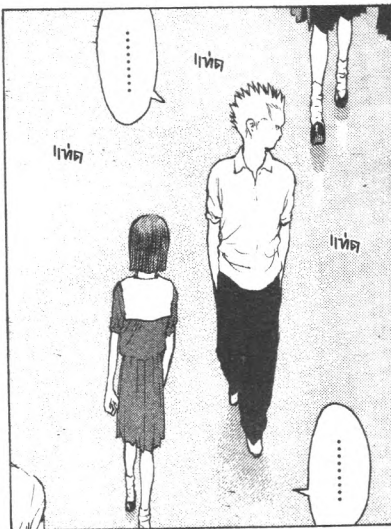
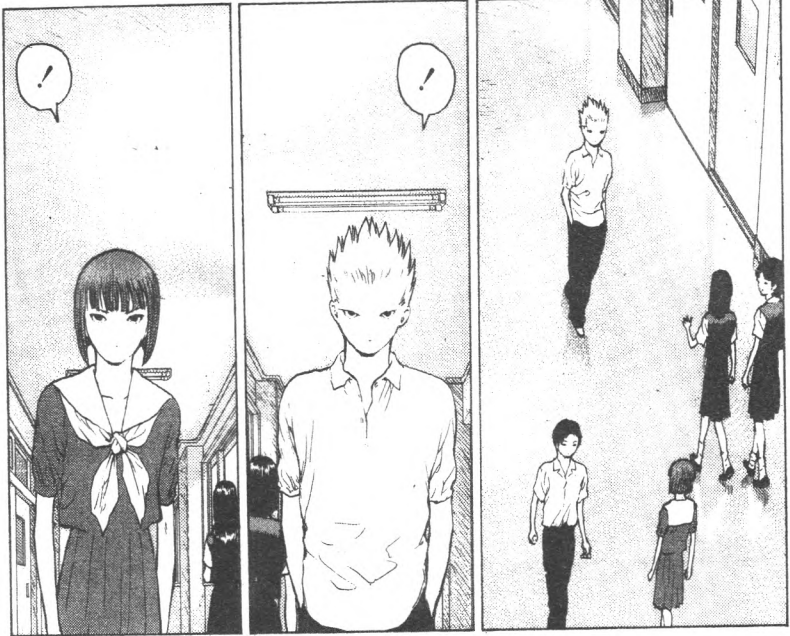
ตัดใจเฮอะ
นายไม่เหมาะ
กับเค้า
หรอก

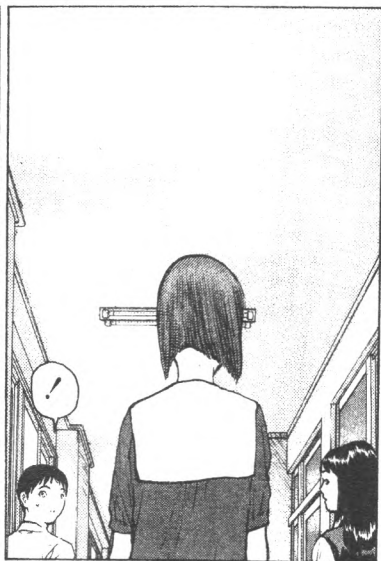

ว่าไฉน
หนอย

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

.....

ฉันจะเผ่า
จับตาดูเธอ
เล่นตุ๊กตัก
ตลอดเวลา

ไม่ปล่อยให้
หาของไหว้
เล่นงาน
คิดตาโน้ซัง
ได้หรอก

เพราะ
ฉัน
จงจำ
เรื่องนั้น
เอาไว้
ให้ดี

เข้าใจแล้ว
เอาตามนั้น
ละกัน

โอเค
ฉันจะจำ
ให้ขึ้นใจเลย

.....

.....

ฮะ...
?

ก็จะเผ่าฉัน
ใช่ป่าว

เผ่า
ดี ๆ ละ

เพราะฉัน
จะทำ
อะไร
ไม่รู้แน่

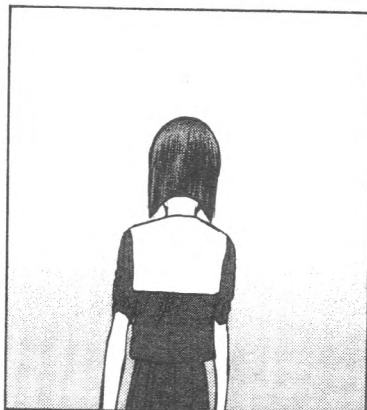
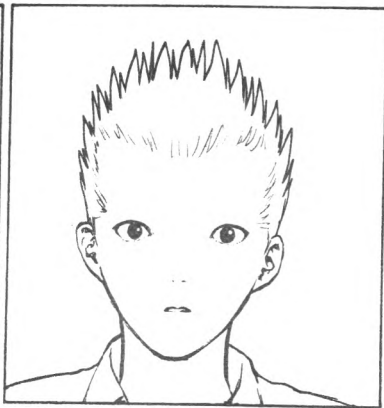

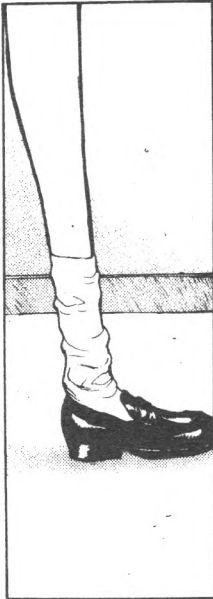
ฮะ...
...

เธอ
ว่าไงนะ

นี่กันแล้ว
เซียว

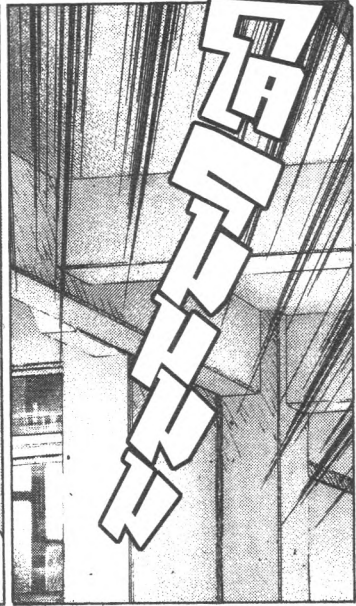
เซอิจิโรนี่
เป็นผู้ชายที่
น่าลุ่มดูซึกดริง
นี่นา ถ้ามีโอกาส
ฉันอาจลงก็ได้

ตึก
ตึก
ตึก
ตึก

หือ ?

คะ...
คุณโรดะ
ซัง

โธย
เจิบ
ไวย

เป็นไร
มัยครับ
คุณโรดะซัง

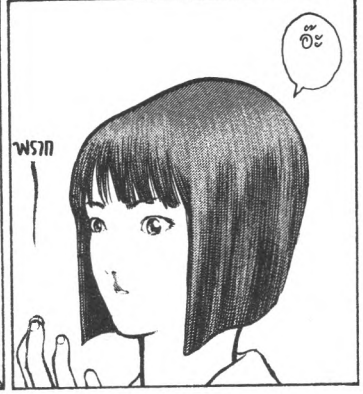
เดี่ย
เอะ

เดิน
ดูตาม้า
ตาเรือ
บ้างเด

อยาก
ตาย
รีไวะ

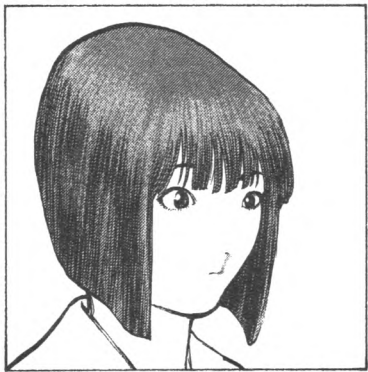
ฮือ

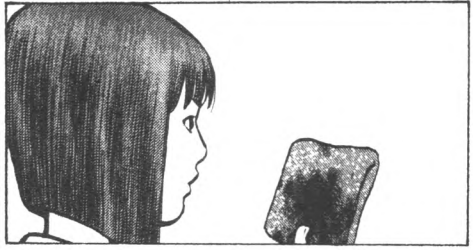

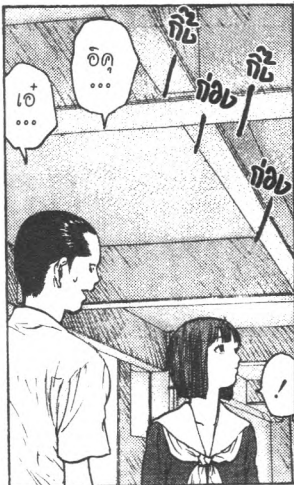
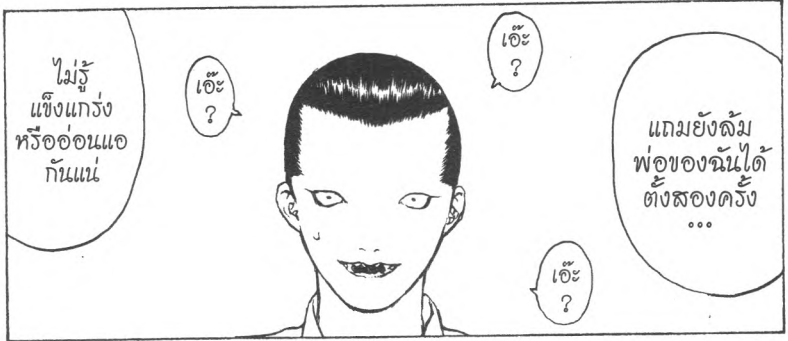

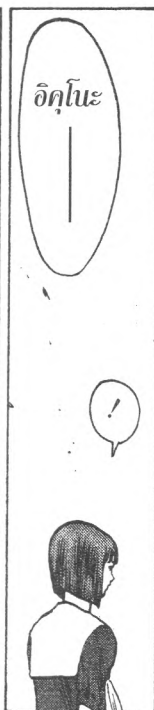
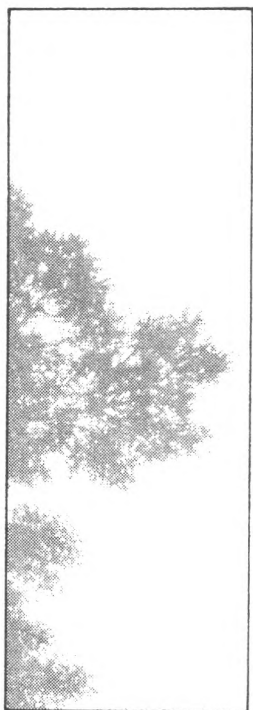

พ่อของเธอ
เริ่มต้นกับโรงเรียน
แล้วสินะ

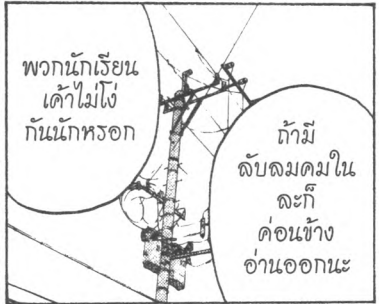
ทำทาง
พวกนักเรียน
จะชอบด้วย
บอกว่า
คุยด้วยง่ายดี

เค้าวางตัว
เป็นเนะ
ยกเว้น
กับเป้าหมาย

เก็บ
ความรู้สึก
ตกตาคนแก่
จะตาย

อีกแล้ว
|
ชอบพูด
ยังงั้น
ทุกทีเลย

พวกนักเรียน
เค้าไม่ไ้
กันนักหรอก

ถ้ามี
ฉับฉวมคมใน
ละก็
ค่อนข้าง
อ่านออกนะ

ขนาดนั้นเห็น
ยังคิดว่า
หน้าตานั้น
ต่างกับหน้ายิ้มๆ
เมื่อก่อน

รู้สึกเหมือนจะ
คมคายขึ้น
ตั้งแต่เด็กเป็น
ครูแนะแนว
พิเศษ

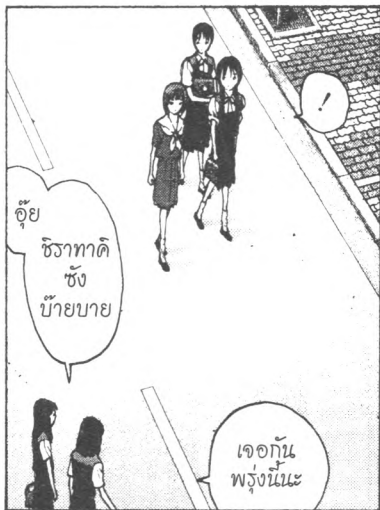
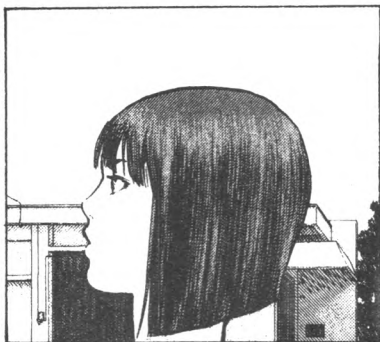

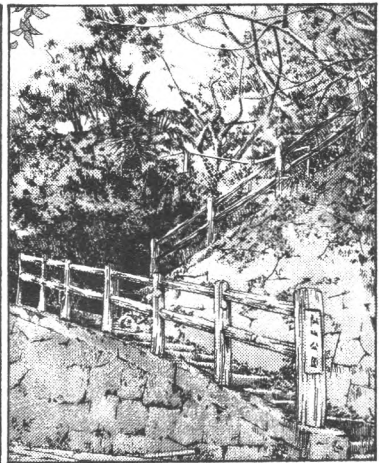
.....

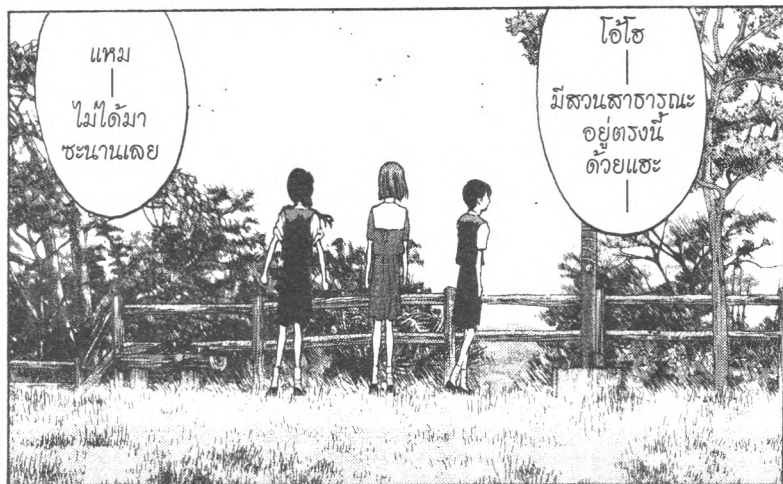
พอนี้ก็เก่งขึ้นซะ
หลุดคนอื่นได้
ถึงขนาดนั้น
เนี่ย

โธ่เอ๊ย
|
เอาอีกแล้ว
|

แหม
—
ไม่ได้มา
ชานาเลย

ไอโซ
—
มีสวนสาธารณะ
อยู่ตรงนี้
ด้วยแฮะ
—

เปล่านะ
ไม่ใช่ว่า
ดิฉันไม่อยู่ด้วย
ไม่ได้

แต่มัน
เขินๆ
ยังไม่รู้
...

อืม ต่อสู้กับ
เซอิจิโร่
แบบเอาจริง
ที่นี้หรือ

ถึงจะบอกว่า
เอาจริง
เด้าก็เอาจริง
ตามแบบ
ของเด้า

ฉันเห็นเด้า
เป็นศัตรู
อยู่แค่
ฝ่ายเดียว
...

ต้องการ
รู้แพ้รู้ชนะ
ให้ได้
...

เสร็จแล้ว
ฉันก็แพ้

ขอบสี

ทั้งอ่อนโยน
ทั้งแข็งแกร่ง
ทั้งน่าสนใจ
...

โอ้ววว
รัก
สามเส้า
...

อ๊ะ
อ๊ะ
...

เอ่อ
...

เธอ
นั่น
ก็ชอบ

พิลึกคนดี
แถมยัง
เก่ง
กว่าฉัน

ชอบ
ยัยเตี้ย
ตวงนั้น
ด้วย

แม่เรือ่ง
อันธพาล
อาลวาด
จะดาธาชาซัง
อยู่

และ
มีนักเรียน
หลายคน
รู้สึกว่
นั่นเป็น
ฝีมือของฉัน

แต่ทุกคน
ก็ย้งเข้ามา
พูดคุยกับฉัน
ตามปกติ

โดยที่ไม่ได้
มีความกลัว
หรือกังวลใจ
อะไร

ราวกับฉัน
ไม่ได้ทำ
อะไรเลย ให้ตายสิ
จริงๆ... พวกคนอะไร
ไม่รู้
ชื่อบ็อสันต์

โรงเรียนที่
ผ่านๆมา
ที่ฉันเคยอยู่
ฉันเป็นได้แค่
ยัยตัวน่ากลัว

คนเห็นหน้าฉัน
อยู่เสมอ
ถูกปฏิบัติ
ราวกับไม่มีตัวตน
อยู่ที่นั่น

ใช้
ต้องโทษ
พฤติกรรม
ของฉัน
เอง

แต่ฉันก็
ไม่ได้รู้สึกขมขื่น
หรือสงสัยอะไร

เพราะคิดว่า
นั่นคือ
ตัวฉัน

แบบนี้
นี่
ครั้งแรก
นะ...

เลยสับสน
งงงวย
นิดหน่อย

แต่ไม่ใช่
อึดอึดใจ
ที่จะอยู่เด็ดขาด
...

บอกตามตรงว่า
ยังประหลาดใจ
กับตัวเอง
ที่รู้สึกสงบได้
ในสถานการณ์
แบบนี้

เมื่อ
ก่อน
นะ...
คนกลัว
ดิทาโนเค็ง
มากเหมือนกัน

แน่นอน
ตอนนี้
ก็ยิ่ง
กลัวอยู่

แต่เพราะ
เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น
ทุกคนจึงเริ่มเข้าใจว่า
ดิทาโนเค็ง
ไม่ใช่คนแบบนี้...

แต่ช่วงนั้น
เค้าเป็น
อะไรที่
น่ากลัวที่สุด
เลยละ...

ไม่ได้
เข้าใจเค้า
หมดทุกเรื่อง
หรอกนะ

แต่หลังจากนั้น
เค้าก็ไม่ใช้
สิ่งที่น่ากลัวที่สุด
อีกต่อไป

คนพูดถึง
ต่างๆนาๆ
เช่น

เป็นโคตรขาใหญ่
นิสัยดีเออ
เป็นขาใหญ่
ที่เปี่ยมด้วย
คุณธรรม
พอโกรธแล้ว
น่ากลัว

แต่ไม่
ยุ่งกับ
คนธรรมดา

อะไร
ทำ
นอง
เนี่ย
...
เรียกว่า
นับจากนั้น
ทุกคนก็
เริ่มมองเค้า
ดีขึ้น
...

เริ่มมองดู
และคิดถึงเค้า
ด้วยตาของตัวเอง
ไม่ใช่
ฟังคนอื่นพูด
...

มัน
ค่อนข้าง
อธิบาย
ยากนะ

วิธีพูด
อาจไม่ถูก
แต่ทุกคน
ก็เลิกกลัว
เค้าได้

เหมือน
ไม่หวั่น
ความน่ากลัว
เล็กๆ น้อยๆ
มั้ง

เห็น
พฤติกรรม
ของเค้า
แล้ว
...

ทุกคนจึง
ข้ามผ่าน
ความน่ากลัว
ที่อยู่ภายนอก
อย่างนั้น
มาได้

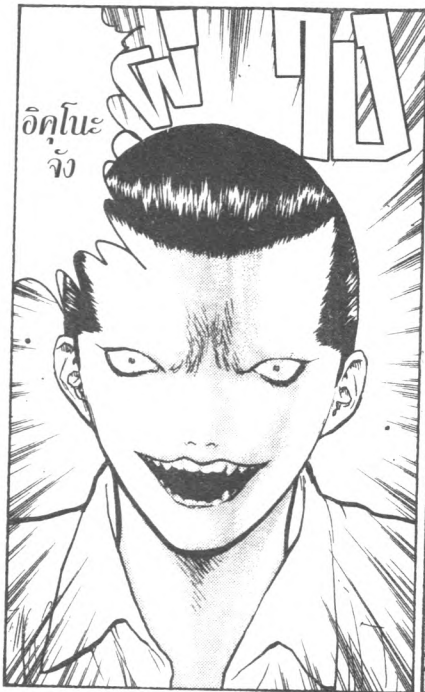
ไม่หลง
ไปกับ
ความน่ากลัว
เปลือยอก
และข่าวดัง
แบบผิวเผิน

แน่นอน
ทุกคน
ไม่ได้เป็น
แบบนี้
ทั้งหมด

แต่ฉัน
คิดว่า
น่าจะเป็น
อย่างนั้น
นะ

อิดูโนะ
จัง

วะ... ว้าย

ก็...
คิดานัน
คูก

มะ...
มาอยู่
ที่นี่
ได้ไง...

ถามเพื่อน
ที่ห้องของ
อิดูโนะจัง
แล้วเด้าบอก
เดินมาแถวนี้...

ตอนเจอกัน
ในโรงเรียน
ดูแปลกๆ
เลยไปตาม
เพื่อนที่ห้อง
ของอิดูโนะจัง
...

เด้าบอกว่า
อาจจะ
ย้าย
โรงเรียน
ก็ได้
...

แฮก

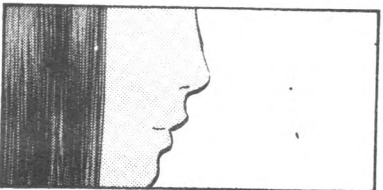
แฮก

หา
!?

จริงเทรอ
อิดูโนะ

นี่

ตอนนี้
เนื่องาน
ของพ่อ
เปลี่ยนไปแล้ว
นี่นา

ทำทาง
ตัวพ่อเอง
ก็ไม่อยาก
ไปจากเซตติ
ชั่วคราว
...

คิดว่า
คงจะอยู่ที่นี้
ซักพัก

ฉันเอง
ก็ชอบ
ที่นี่
ด้วย...

โล่งอก
อุตสาห์
เป็นเพื่อน
กันแล้ว

ถ้าย้าย
โรงเรียน
อีก
น่าเศร้า
ตายเลย

จิงมา
เพราะ
เรื่อง
แต่เนี้ย

นายนี้
เหมือน
เดิม
เลยนะ

เฮ้
?

ไอ้
ไอ้

อัน
อัน

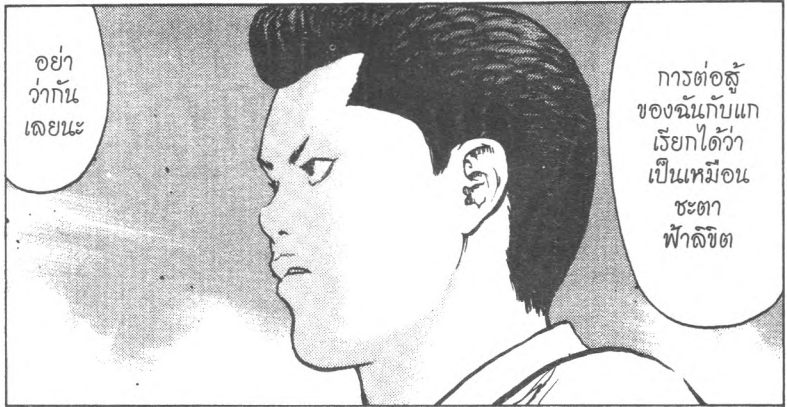
โชคดี
จังเลย
นะ
อิตุโนะ

จากนี้ไป
ถ้าได้
อยู่ด้วยกัน
ตลอด
ก็ดีสิ

จริงด้วย

ACT. 50 ช่วงบ้ายของเหล่านักสู้

อก

ไฟต์

ACT.50

ช่วงบ่ายของเหล่านักสู้

กล้าดียังไง
มาดักกรอ
ที่ประตูใหญ่
ตอนเลิกเรียน
กลับบ้าน
แล้วพูดจา
เอาแต่ใจ

ไม่รู้
คิดอะไร
ของนาย
อยู่

ไม่มี
สามัญ
สำนึก
เลยเหวอ

อู่
...

มีสิ
ถึงได้ร้อให้
โรงเรียนเลิก
ก่อนไงเล่า

ไม่ใช่อย่างนั้น
ฉันกำลังถามว่า
ทำไมเขาแต่
หาเรื่องชกต่อย
อยู่ได้ตะหากยะ

ไปเหอะ
ดิฉัน
คุณ

ช่างหัว
เค้า

อ๊ะ
...

ฟึบ

ระ...
รือเดียว
ก่อน
เบอร์ 2

ช่วยดวล
กับฉัน
ด้วยนะ
ขอร้อง

ว้าก

เฮ้เฮ้
ดิฉัน
ต้อ
ชะมัด
เค้า...

เฮ้ รุ่ง
ฉันรู้ว่า
ยังไม่มีการ
เพียงพอที่จะดวล
กับแก

แต่ว่า
ถ้า
ไม่ใช่แก
ไม่ได้
หรือ
เบอร์ 2

กำลัง
ของแก
จำเป็นมาก
สำหรับฉัน
ตอนนี้
มองไม่เห็น
ใครอีกแล้ว
นอกจากแก
รู้มัย

ห่า
...

โหย

ไม่ยักรู้ว่า
นายชอบ
ไม้ป่าเดียวกัน

จะบ้าอะไร
ไม่ใช่
แบบนั้น
เชีย

ฉันอยาก
ให้แก
ซึ่งมีรูปโฉม
ดูจดัง
ปีศาจ
...

มีความ
เก่งกาจ
แบบซัวซัว
สามานย์
ตรงตาม
รูปโฉมนั้น
ทุก
กระเบื้องนิ้ว
อัดฉันให้
ตั้งหาก

จ้อ
ฝึกไฟ
แนว
ชาติสม

เลยมา
ทำฉัน
ตั้งหลายหน

ใช้
แบบนั้น
ที่โหน
กันแล้ว

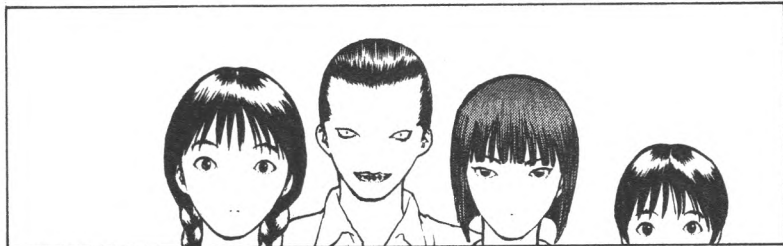

เพราะ
ฉัน
ยกโทษ
ให้ตัวเอง
ไม่ได้

อกัย
ให้ตัวเอง
ไม่ได้
จริงๆ
ที่ปอดแตก
วังหนี
กะอีแก่
ครูณะแนว
กล้า
คนนี่

มะ...หมายถึง
ครูณะแนว
ที่เพิ่งเข้าใหม่
นี่หรือ
...?

ไม่รู้เหมือนกัน
แต่เห็นเดี๋ยว
เคยฆ่าหมี่
กับฆ่าคนมา

เคยรู้สึก
กลัว
ตั้งแต่
ยังไม่ทัน
สู้...

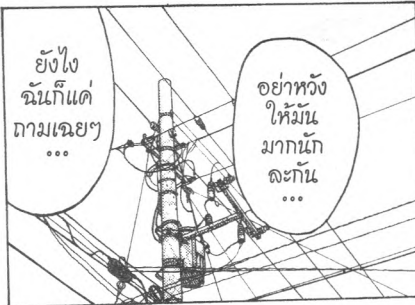
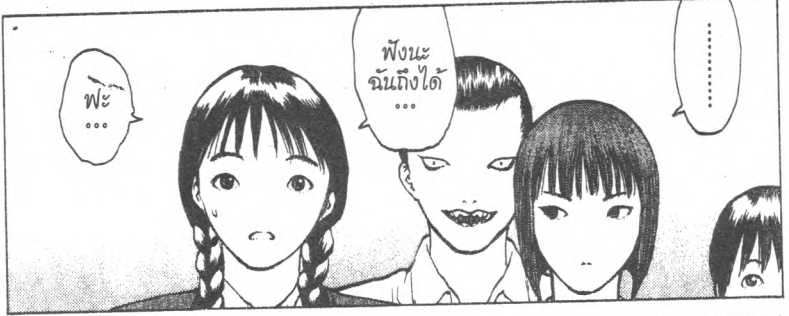

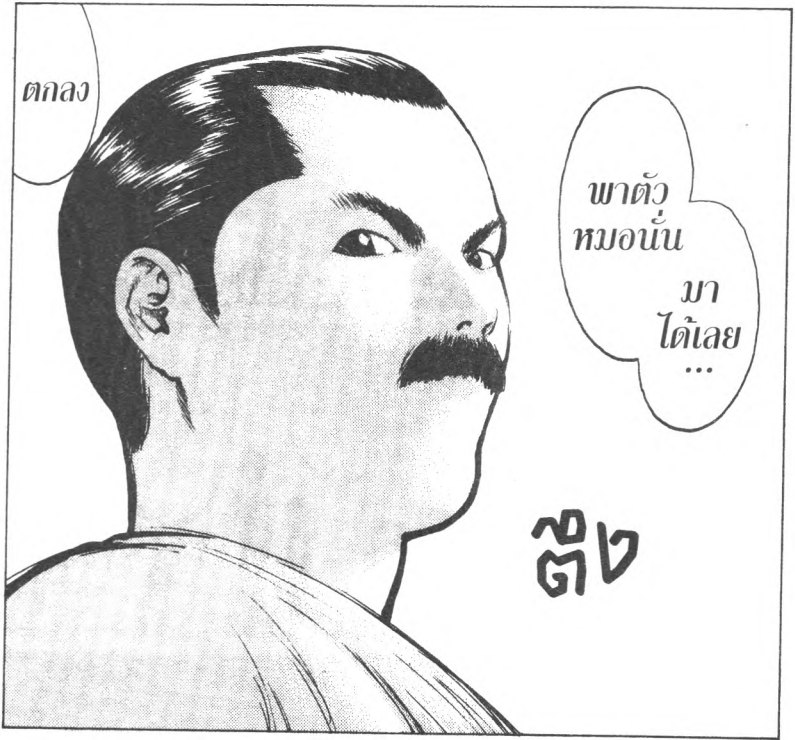
.....

นาง
คิดตก
แล้ว
ทีหนี่

ดังนั้นจึงไม่อาจ
ยกโทษให้ตัวเอง
ที่ปอดแตกและคิดว่า
ถ้ามาพบๆกับเบอร์ 2
ผู้มีความน่ากลัว
เป็นรูปธรรม
ฉันอาจจะพิชิต
ความกลัwnั้นลงได้

ตะ...
เดี๋ยวก่อน
สิคะ
ยอมรับได้ไง
พ่อ

ปกติ
จะปฏิเสธ
ไม่ใช่เหรอ

คิด
อะไร
อยู่นะ

ว้าก

ตะ... ขอเอง
ตัวเอง
แท้ๆ
...

พิดักคน
ซะ

เด็ก ย่อม
เกเร ผม
นะคะ ชะ
แดง
แปด

บอกว่า
จะได้เก่ง
ในการ
ชกต่อยด้วย

ดูเองก็ฝึก
จากแรงจูงใจ
ที่คล้ายกัน
นี่นา

ก็
...

ตะ...แต่
สู้ม๊สสู้ม๊สหัวฝึกให้
ดูของคนอื่น
มัน...

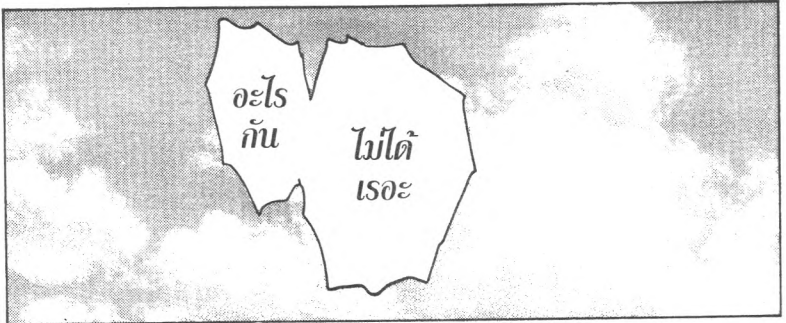
เรื่อง
ที่
ดู
พูด
นี้
ไม่
เห็น
จะ
เข้า
กัน
เลย

เพียงแต่
มีเงื่อนไข
แต่ข้อเดียว

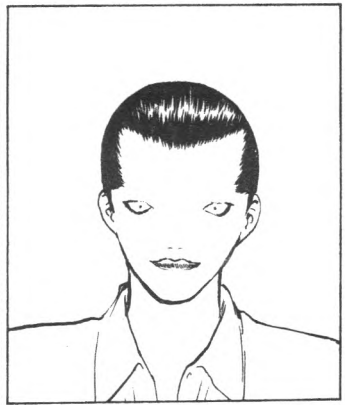
คือ

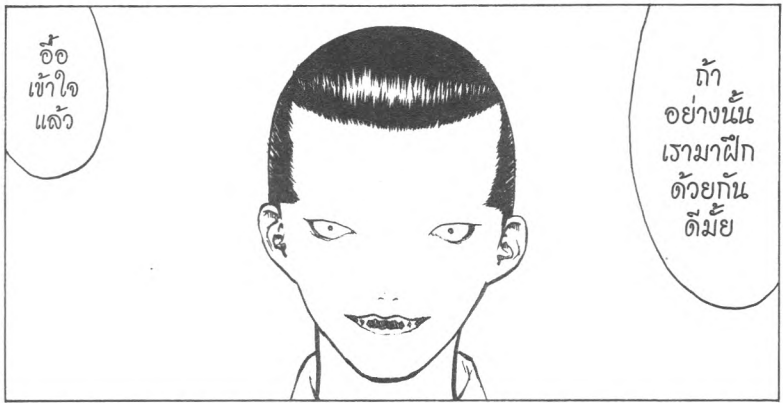

อ้อ
เข้าใจ
แล้ว

ถ้า
อย่างนั้น
เรามาฝึก
ด้วยกัน
ดีมั๊ย

ห่า...
! จริงอะป่าว
เบอร์ 2

อิม
เดี๋ย
...
ดี...
ดิตาโน
คุณ

ขอใจ
มาก
เบอร์ 2
ทั้งที่นาย
เหมือนยมทูต
จากขุมนรก
แต่เป็นคนดี
ทีเดียว

ตะ...
เดี๋ย
เดี๋ย
...

จะดี
หรือ...
ดิตาโนคุณ
วิชาต่อสู้
บู๊หนัก
นะ

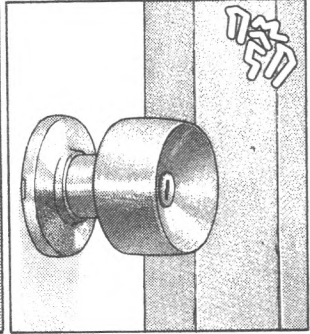
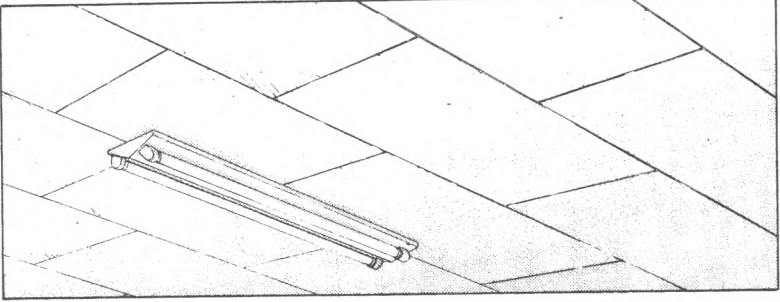
ถ้าฉันเข้าร่วม
แล้วพ่อเธอ
รับรองสิไว้
ก็ไม่เป็นไรหรอก

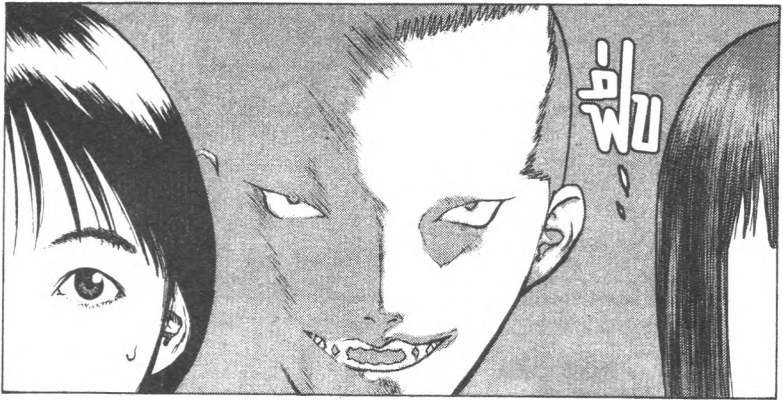
ตั้งใจ
จริง
ขนาดนั้น
นี่นา

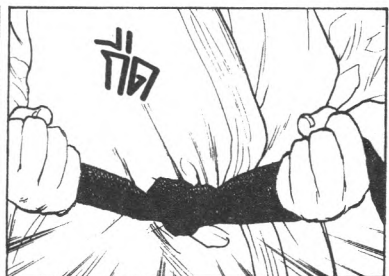
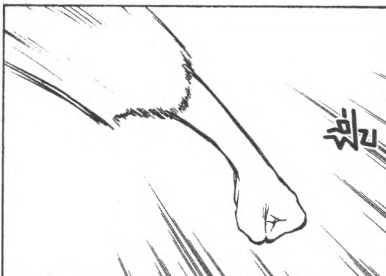

รับรอง ไม่นาน
ฉันก็ถูกไล่ออกเองแหละ
เพราะเห็นว่าฉัน
ไม่มีเซินส์ ซ่า ซ่า ซ่า

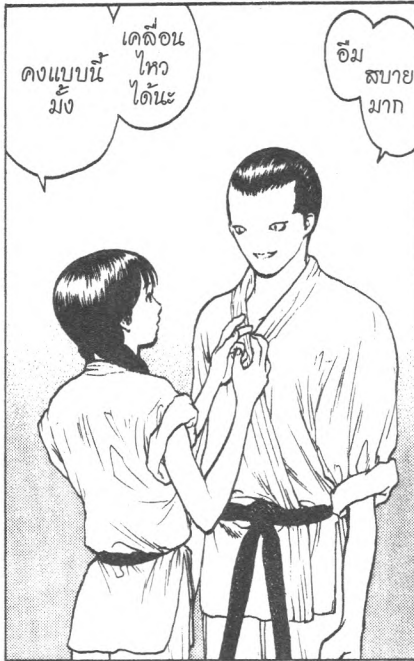
.....

เพิ่ง
แต่งงาน
กันอะ?
ทำอยู่
ออก
บ่อยๆ
อะ?

พยายาม
มากไปแล้ว
ต่อให้โลกนี้เป็นยุคที่
ไร้สิ้นทั้งความดี
ความชั่ว ยุ่งวุ่นวาย
สับสนแค่ไหน
เราก็ยอมรับ
คู่ชีวิตที่
ข่าวใหม่ปลามา
ปีศาจ
ไม่ได้
เด็ดขาด

AAAA

ยก
โทษ
ให้
ไม่ได้

อภัยให้
ไอ้ปีศาจ
ไม่ได้

สมแล้ว
ใส่ชุดแล้ว
ผิดกัน
เลย

ดูหัยม
หัวหาญ
ดี
เป็นน้ำ

AAAA

กำลัง
เริ่ม
ละนะ

เข้าแถว
ตรงนั้น
ซิ

เออ

รบกวน
ด้วย
ครับ

ขอออก
ไว้ก่อนว่า
ศิลปะการต่อสู้
คือการเข้าถึง
แก่นแท้
ของการ
ต่อสู้

มีเหตุผล
ที่จะต้อง
ชำระร่างกาย
และจิตใจ
ให้บริสุทธิ์
มากกว่า
การฝึกป้อน
ฝีมือ

ดังนั้น
จึงอยากให้
ฝึกฝนจิตใจ
และ...

ร่างกาย
ด้วย
กระบวนท่า
จะได้
ไม่มีมดทิน

เข้าใจ
นะ

เออ

ชั้นแรก
ที่หมัด
...

ให้ที่หมัด
พร้อมอย่างเท่า
ข้างเดียวกัน
ออกไป

เรียกกันว่า
ท่า
จุนสึกิ

ตาม
ด้วย
เกียคุ
สึกิ

คือการ
ที่หมัด
ด้าน
ตรงข้าม
กับเท้าที่
ย่างก้าว
ไปแล้ว

การ
บิดตัว
จะช่วยให้หมัด
มีพลัง

เรียกชื่อ
2 ท่านี้
ว่า

ท่าจุนสึกิ
สายโคอิโซ
ท่าเกียคุสึกิ
สายโคอิโซ

แต่ต่อชื่อ
ของแก
เข้าไปเรื่อยๆ
นี่หว่า

ที่นั่น
เข้ามา
!

จับคู่
แบบอิสระ
!

ไรเอีย
พ่อ

หงับ

เอา
ละ

ติดอะไรอยู่
กันแน่เนี่ย

อะ...อะไรอีก
ก็ตั้งใจสอน
ให้แล้วไง

แค่นั้น
มันจะ
ทำอะไรได้
ล่ะคะ

ถ้ามีใจสู้
ซะอย่าง
แค่นั้นก็ชนะ
ถมติดแล้วละ
...

อย่าเขาไป
เทียบกับพ่อซึ่ง
ทั้งหุ่น
ทั้งกำลัง
ก็ติดกัน

ท่าจะบ้า
ซะ

แบบ
ดึ้นน้ำจิ้ง
?

ถ้าจะสอน
ก็สอน
ให้ดีๆหน่อย
สิคะ

หนูพา
ดิฉันไปดูงาน
ตามคำขอ
แล้วนะ

...

ซี...
นี่ลูกคนนี่
น่ารำคาญ
จัง...

เจ็บใจจริงๆ
เป้าหมาย
ยังไม่อยู่ตำตา
แต่ตะต๋อง
ไม่ได้

บ้า
เตี้ย

ตะ...ถ้ามัน
ลองทำ
ที่สอนตะก็
ดูก่อน

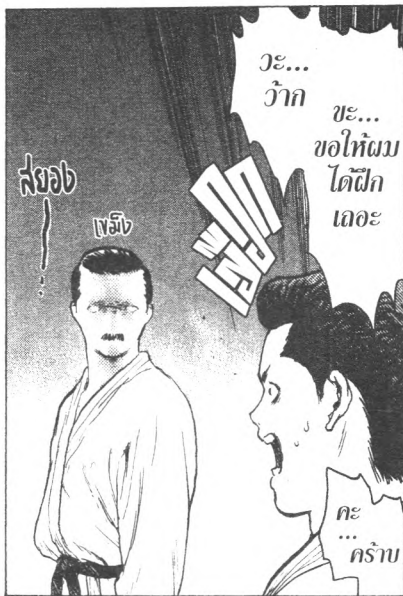
ครับ

หา
?

เหมือน
เด็ก
ชะมัดเลย

นอกจากมวยวัด
ฉันยังหัด
วิชาต่อสู้
มาหลายอย่าง
นะเพี้ย
ป่วยการฝึก
เบสิคอะ

อะ...ทำไม
หนูต้อง
...

วันนี้
เป็นของ
2 คนเนน
...

หมูนี้ออก
ไม่ค่อยได้ฝึก
เท่าที่ควร
นี่นา

พุบ

โซว์การ
ต่อสู้
ของสายเรา
ก็เป็นการ
เรียนรู้
อย่างนึง

อีกอย่าง
ลูกมีไขมัน
ส่วนเกิน
เพิ่มขึ้น
ใช้มั้ย?

ถ้าไม่ใช่
กล้ามเนื้อ
ที่ฝึกมา
มันจะค่อยๆ
เปลี่ยนเป็น
ไขมันนะ

อู๋
...

โอ
โฮ

พ่อลูกโคอิโซ
เผชิญหน้า
กันวี
ซึกะมันส์
แล้วสิ

มะ
ไม่เป็นไร
เหอะ...

อย่า
ห่วง
ยังไก็
พ่อลูก
กัน

โตะ
ระวังตัว

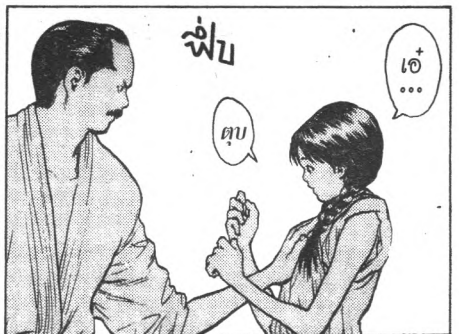
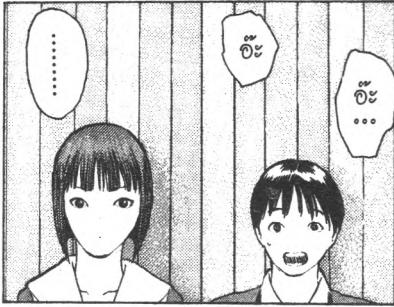
ขั้นแรก
เริ่มจาก
เบาๆก่อน
...

อะ
...
อิม

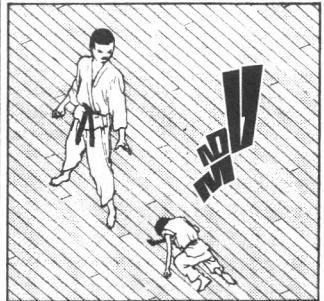

พุบ

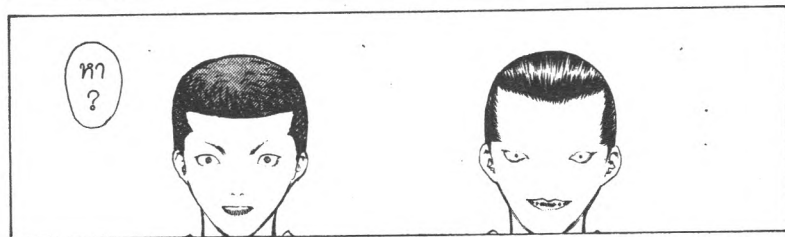

ACT. 51 เผชิญหน้า! โดบจิตสี่สายโดอิโซ

ACT.51

เผชิญหน้า! โดบจิตสี่สายโดอิโซ

เฮ้อ
ตกใจ
หมด
เลย

นี่กว่า
เวียโกะ
ตายแล้ว
ชะอีก

คนไม่เป็น
จับชีพจรดู
จะไม่ค่อยรู้
หรอก

ทางเรา
ตั้งหาก
ที่ควร
ขวัญผวา

ดันทำให้
ตกใจ
ได้...

แม่
เจ้า
โวย
เฮฮ
นี่
สุด
ยอด
เลย

ลองได้สวมชุดละก็
บู้ล้างผลาญทันที
ไม่คิดเลยว่า
จะใช้ทำที่ร้ายกาจ
เล่นงานลูกสาว
ถึงกับปางตาย

อย่าพูดบ้าๆ
ใครจะกล้า
เล่นงาน
ลูกสาว
ของตัวเอง
ถึงกับ
ปางตาย
!!

ปะ...บอกไว้ก่อน
กระบวนท่าตะก็
เป็นกระบวนท่า
ที่ใช้สำหรับ
หยุดคู่ต่อสู้ไว้
ชั่วคราวตัวเอง

ปลอดภัยกว่า
ต่อตามปกติ
เยอะ

...

จริงๆ
นะเพี้ย

รู้แล้วน่า
แค่แผล
ใส่แรงกว่าเดิม
จนทำให้เกือบตาย
เพราะลูกสาวจู้จี้สินะ

ก็บอกว่า
ไม่ได้จะเล่นงาน
ให้ถึงกับ
เกือบตาย

ซำป

เมื่อ
เจ้าตัว
ไม่ได้ตั้งใจ

ก็ต้องพิจารณา
ลดหย่อนโทษให้
ฐานประมาท
เล่นต่อ
ต่อวิชาชีพ

พูดเรื่อง
เหลวไหล
ไว้สาระ
อะไรวะ

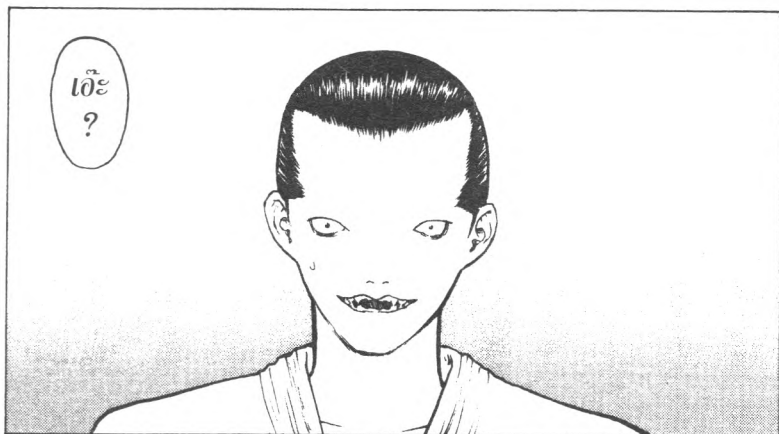

เข้า
มา
...

ค
บ

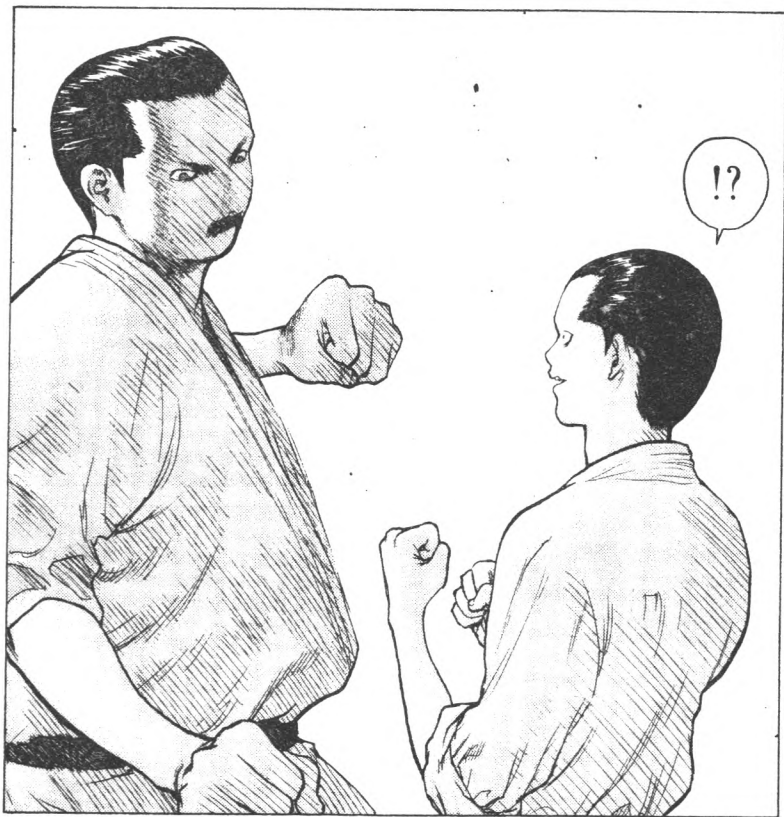
ตอนนี้แหละ
ที่ฉันจะ
ช่วยส่ง
ปีศาจร้าย
กลับสู่
นรกภูมิ
ให้...

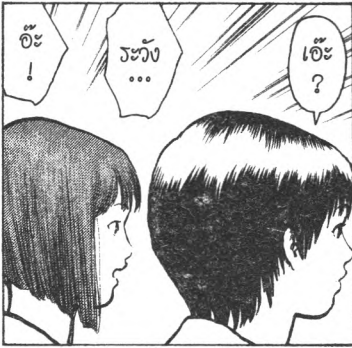

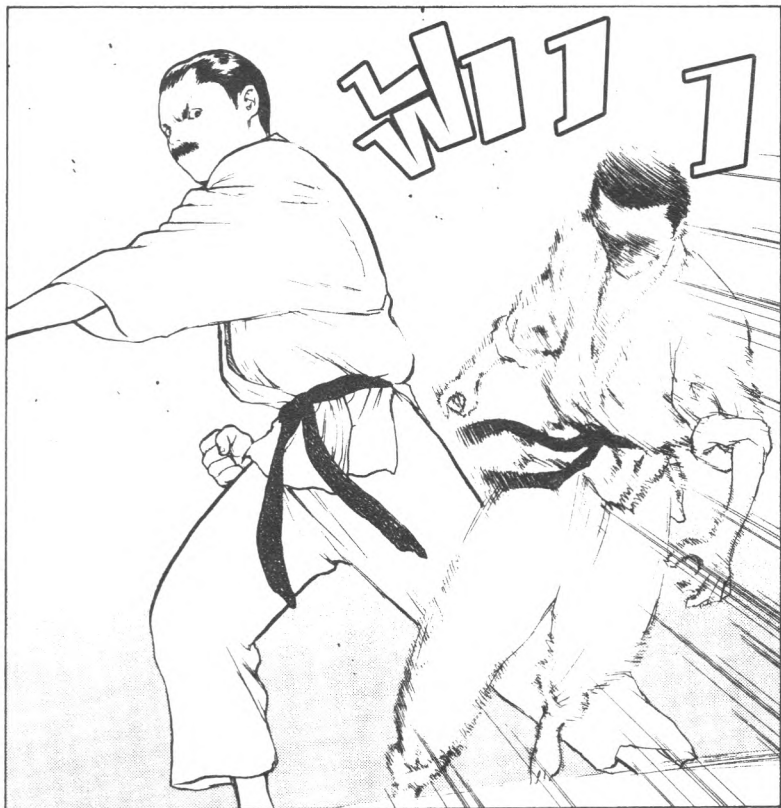

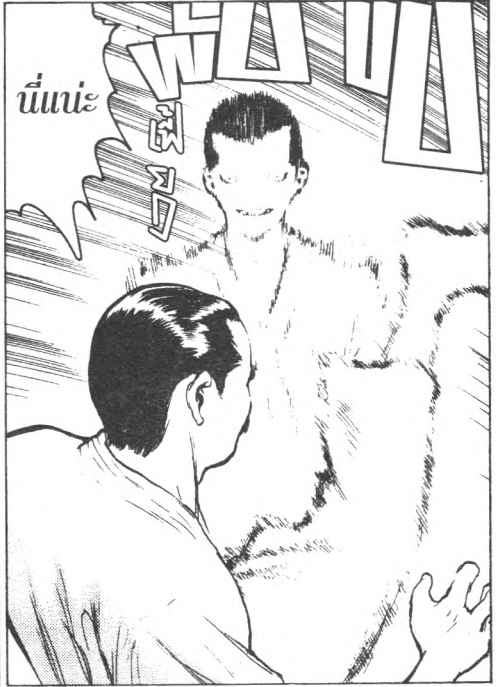

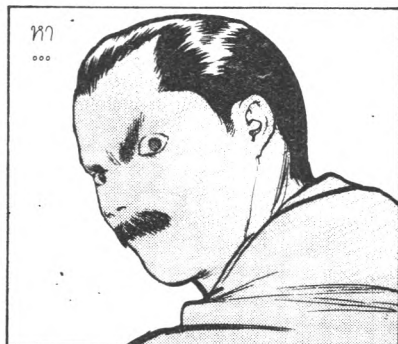
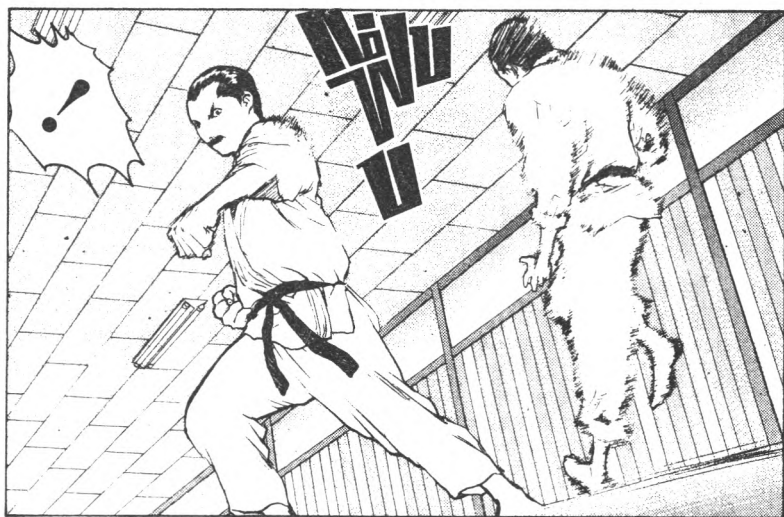

ตกใจ
หมดเลย
...

จู่ๆก็ใส่
เข้ามาเลย
นี่นา

นึกว่า
โดนแล้ว
ซะอีก
...

ละ...
หลบได้
เร็วะ...

ขนาดใส่
เต็มพิกัด
นะเพี้ย

หมอนี่ไม่ใช่
แต่ปีศาจ
ธรรมดา
รึไง

ถ้าเป็น
ปีศาจธรรมดา
เราใช้หมัด
ชดหมอบ
ซะว้...

เฮะ
?

แก่งจ้ง

ไม่ให้
เจียด
ด้วยซ้ำ

เฮะ
?

ทา
?

อะไร
เหวอ
?

จับการเคลื่อนไหว
สิ้นไหน
ตามไป
ไวเหลือเกิน

การต่อสู้
มากมาย
ทำให้นาย
เก่งขึ้นอีกสิ้น
เซอิจิโร่

เหลือ
เชื่อ
...
ปีศาจ
ระดับนี้
ปรากฏตัว
ในโลกนี้
เนี่ย...

ไม่รู้ถูก
เขียนปราบผี
ที่ไหน
เรียกตัวมา
...

อะ
...

เอ่อ
...

ขอโทษ
ครับ
ผม...

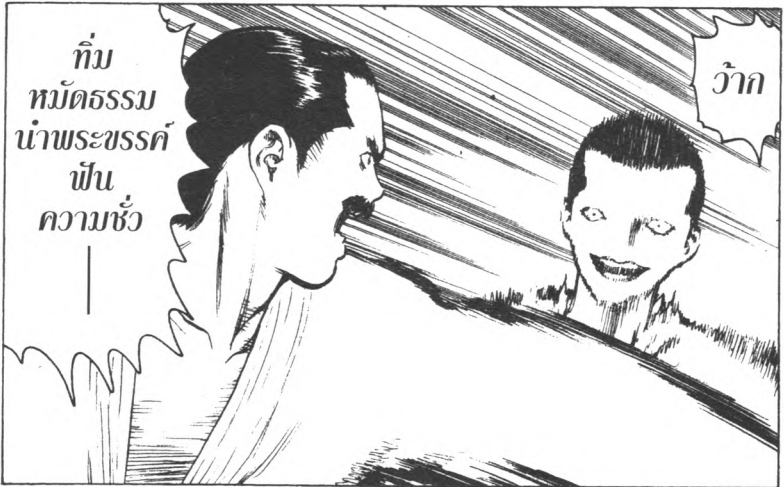

หมัด
พี
ฆาต
ปี
ศาจ

ทิม
หมดธรรม
นำพระธรรม
พ้น
ความชั่ว

ว้าก

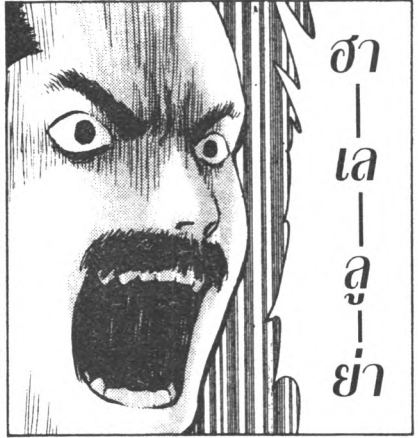
ฟาด
สันเท่า
ไม้
ทวน
ลับ

ว้าก

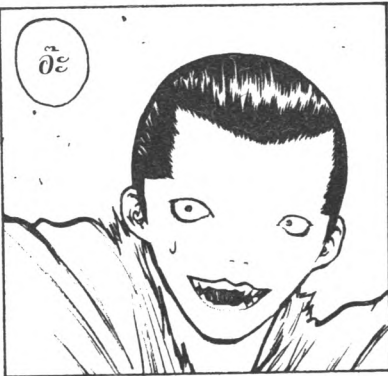
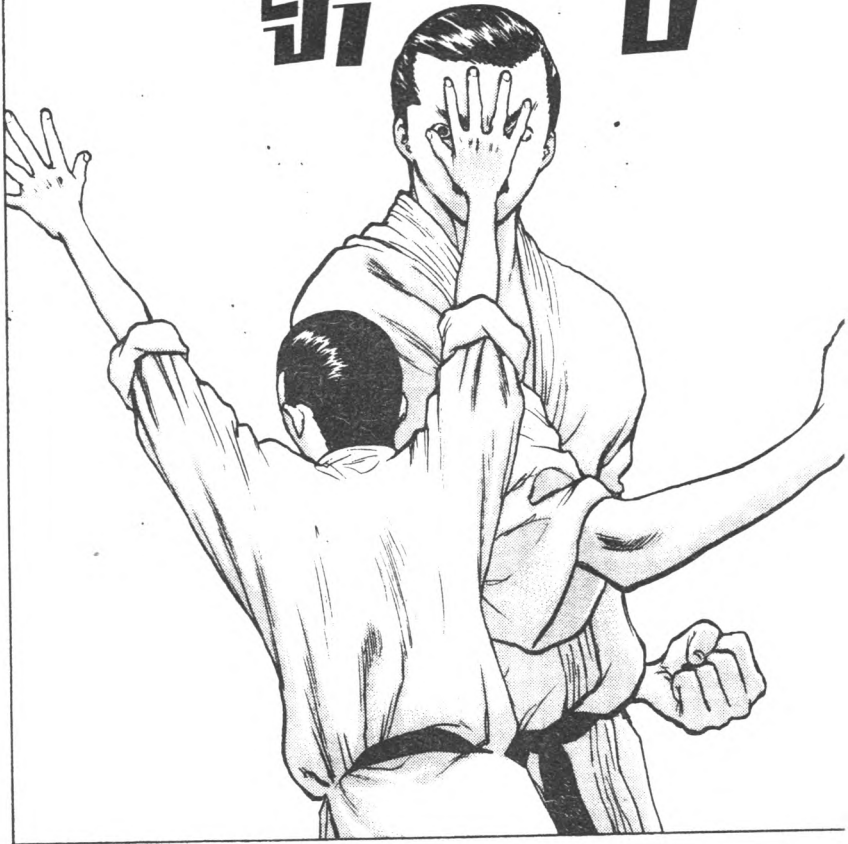

บ่วงบาท
ร้ายศาลา
เก้าอี้กระ
รัยชาน

ว้าก

ハ ヲ

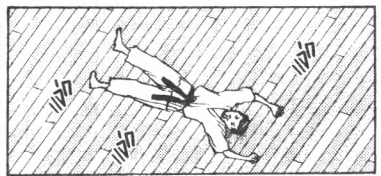
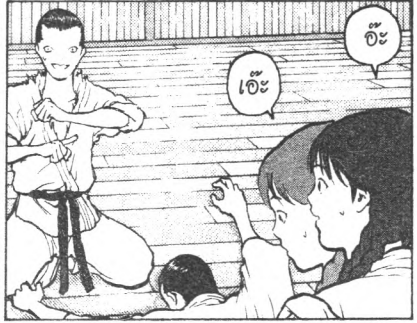
ติด
อะไร
อยู่นะ
พ่อ

อย่าใช้
ทำไมตาย
กับลูกสาว
แท้ๆ
สิคะ
นึกว่า
ตายไปแล้ว
ซะอีก

ให้ตายสิ
ไม่รู้จะ
ต้องการ
อะไร

ที่สำคัญ
พ่อ
เนี่ยนะ...

ACT.52

วันอาทิตย์ที่งดงามของคุณโรดะ

หวัด
ดี

ขาใหญ่
'บายดี
เหวอ

วะ
...

ว๊าก
|

โธ้ย

จู่ๆ
ทำอะไรจะ

ดันตะ
เข้ามา
ได้

ปะ...
เปล่า
โทษที...
เห็น
หน้าตา
ค่อนข้าง
เละ

เลย
ผลล
...

กะ...เกิด
อะไรขึ้น
ทำไม
หน้าตาแก
ถึงได้...

ถูกยัยบ้าตา
อึดขนาดนั้น
แกเองก็ซึกจะ
อาการหนัก
แล้วนะ

เซอะ

อย่าพูด
ตลก
ดีกว่านะ

เรื่องกำลัง
ฉันนะมี
แค่ซ้ำกว่า
ยัยผมสั้นน้ำตา
ทุกทีก็เท่านั้นเอง

ต่อให้แพ
หน้าตา
ก็ไม่ใช่
แบบนี้หรอก

งะ...
งั้น...

เฮโซ
ฮังหากเล่า
เฮโซ

ถูกเฮโซ
ซัดเข้าที่
ถึงได้
กลายเป็น
แบบนี้

เฮ...
...

เฮ... เฮโซนั่น
เฮโซเนี่ย เหลอ...

จะมีเฮโซ
ที่ไหนอีก

ก็พ่อของ
โดฮีโซ
เรียวกะ
เพื่อน
ร่วมชั้น
ฉันนี่

เฮ...
? ทะ...
ทำไม

หมอนั้นแก่ง
จริงๆะ

เล่นใช้ฝ่ามือ
ฟาดสวนใส่หน้า
ขณะหันตัวมา
ทั้งที่ฉันเริ่มก่อน
...

ทีเดียเอง
ทีเดีย
...

แต่ทีเดีย
ก็กระเด็นไปจนสุด
สำนักนั้น
จบเกมเลย

ถ้าเป็นหมัด
คงตาย
ไปแล้ว

หา
...?

สำนัก
...?

เอ๊ะ
?

เอ๊ะ
?

ปีศาจร้าย
ตัวนี้แหละ
เฮโซ...

เป็นครู
ในอุดมคติ
ของฉันเลย
ติดถูก
ที่เข้าสำนัก
โคบจิตตี
สายโคอิโซ

ดีะ...
เดี๋ยว
โง่งง

ลอง
เรียบเรียง
เรื่อง
ดูหน่อยสิ

หือ
?

แก
ทำไมนะ
?

อยากบอกว่า
เมื่อวาน
ต่อสู้กับเฮโซ
ที่สำนัก...

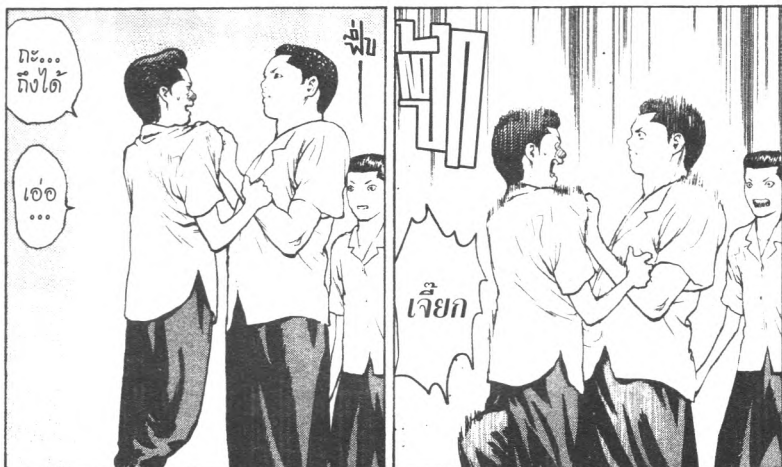
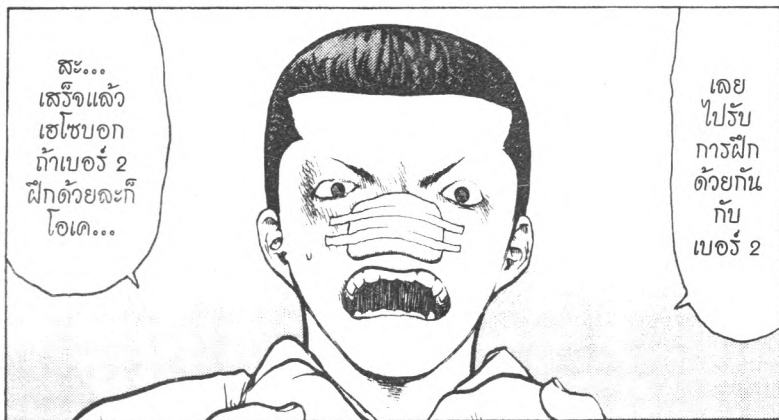
แล้วแพ
แม่บ่

?

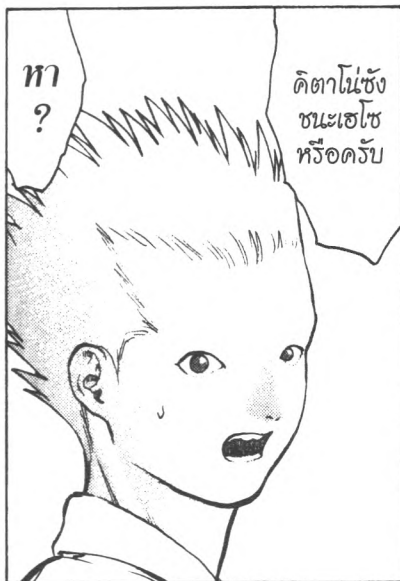
เฮอ

ตะ แต่ว่า
เจ้าโองสิ
มันบอก
เป็นศิษย์แล้ว
...

เรื่องของ
โองสิคง
เป็นไง
ไม่รู้สิ

ฉัน
เมื่อวาน
ก็เหมือนกับ
ถือโอกาส
ด้วยเลย
นะ...

ถือ
โอกาส
ล้มเซโซ
วี่...

ถึงจะ
ถือโอกาส
มันก็
แปลกอยู่
นะครับ

ทั้งๆที่ก่อนนี้
เด้าบอกผมว่า
โคบูจิตสึสายโคอิโซ
ไม่รับศิษย์

ตะ...ตามฉัน
ก็ไม่ได้
อะไร...

แปลก
จริงๆ

ละเมียด
สิทอิ
มนุชยชน
ชั้น
พื้นฐาน
ชัดๆ

อ้อ

หือ
?

ปูเหลียวหะอะ
โคอิโซ เรียวโทะ

มัน
หมายความว่า
ว่าไ

แบบนี้
หมาย
ความ
ว่าไ

ฮ่า

!

อะ... อะไรเล่า จู่ๆ

พูดเรื่อง อะไร ของนาย

ไหนบอก โคบุจิตสึ สายโคอิโซ ไม้รับศิษย์ ไง

!

แล้วให้ แค่ว่าพวก ดิตาโนซัง เข้าไปเรียนเนี่ย ไม่แปลก หรือากเหอ อ้อ?

ปะ... เปล่า นั้น ไม่ได้ เป็น ศิษย์ ...

แค่นี้ก็ นิดหน่อย ...

เธอพูด ชัดถ้อยชัดคำ เลยว่า ต่อให้คิดจะเรียน ก็ยากส์

ยากส์นี่ หมายถึง เรียนไม่ได้ ซักวินาที ใช้ปาก

แปลกแต่ๆ แบบนี้ หมายถึง ความว่า ไง

อ้อ ?

อะ ดิตาโนซัง กลับแล้ว เหนอ

ไป ด้วยกัน เถอะ

อย่า กลบ เคลื่อน บิดเบือน ปัญหาดี

อะไร
อีกเล่า

สรุปแล้ว
นายต้องการ
อะไรมีทราบ

ฉันก็อยากเรียน
โคบูจิตสึ
สายโคอิโซ
ด้วยนะสิ

แค่พวก
ดิดาโนะซัง
เท่านั้น
มันไม่แฟร์เลย

แฟร์อะไร
เห็นหน้า
โองิสึมัย

ดิดาโนะซัง
ยังเจอดี
เลย

ไมเนอร์
อะเมิตสึทึ
มนุษย์ชน!
ใช้อำนาจผิดทาง!
เอาส่วนตัว
ปนส่วนรวม
!!!

พะ...
ฟังนะ
...

แค่พวก
ดิดาโนะซัง
นี่
ซีโกง
ฉันเอง
ก็อยากไป
บ้านเธอ
เหมือนกัน
จุดสว่างที่อดทน
แทบตาย

ฮะ...เปล่าๆ...
ไม่ใช่เพราะ
จะได้ไปบ้านเธอ
สะดวกหรอกนะ

ฉันเมืหัวใจ
แบบ
เด็กหนุ่ม
ที่โหยหา
ความ
แข็งแกร่ง
ด้วยใจบริสุทธิ์
นี่...

เฮ้อ

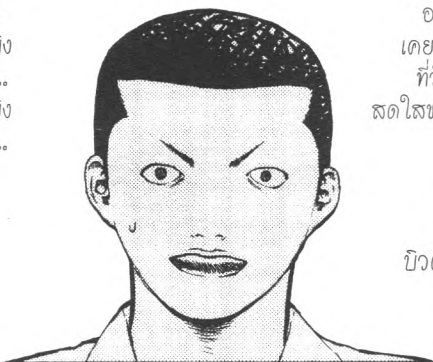

ไปบ้านของเรียวโกะ
วันอาทิตย์
ไปบ้านผู้หญิง
วันอาทิตย์...
ไปบ้านผู้หญิง
วันอาทิตย์...

ฟังดูช่างไพเราะ
อะไรปานนี้
เคยมีเสียเวลา
ที่วันอาทิตย์
สดในขนาดนี้ไหมหนอ

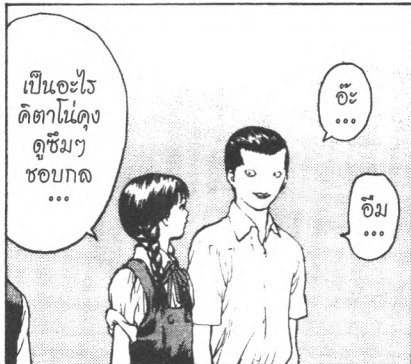
นี่แหละ
วิวดีฟูลชันเดีย
จริงๆ

เป็นอะไร
คิดทำไม
ดูซึ่มๆ
ชอบกล
...

ฮะ
...

ฮึ่ม
...

คิดถึงเรื่อง
เมื่อก่อนแล้ว
รู้สึกเสียใจ
...

ที่ทำให้
พ่อของเรียวโกะจึง
เป็นแบบนี้
...

พะ...
พูด
อะไร
หยั่งงั้น
ถ้าจะพูด
พ่อทำเรื่อง
ร้ายจากก่อน
เองนี่

แล้วนั่น
ก็เป็นผล
จากที่ฉัน
กระซอกพ่อ
ล้มตังหาก

ที ที ที
นี่อาจจะ
เป็น
โอกาส
ก็ได้

ความรู้สึกอึดอัด
เริ่มเดือดปุดๆ
เป็นครั้งแรก
กับคิดตาโนซัง
ที่ไปเฝ้า
พ่อของตัวเอง
...

แล้วมันจะ
แปรเปลี่ยน
สู่ความ
คลางแคลงใจ
ขนาดหนัก
ในไม่ช้า

๐๐๘

จากนั้น
หัวใจของหญิง
ที่ชอกช้ำ
เพราะช็อค
ที่ถูกคนเชื่อใจ
หักหลัง

ก็จะหันไปยัง
ชายใกล้ๆ
ที่มุ่มมัน
เอาแต่ฝึกฝน
ท่าเดียว

อึด
ช้ำที

ชัยชนะ
จะมาอยู่
กับฉัน
!!!

เซ็ง

วัก

คอยดูนะ
วันอาทิตย์

ฉันจะทำให้
เป็นวันหนึ่ง
ที่บัวดีฟูล
สมชื่อ

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

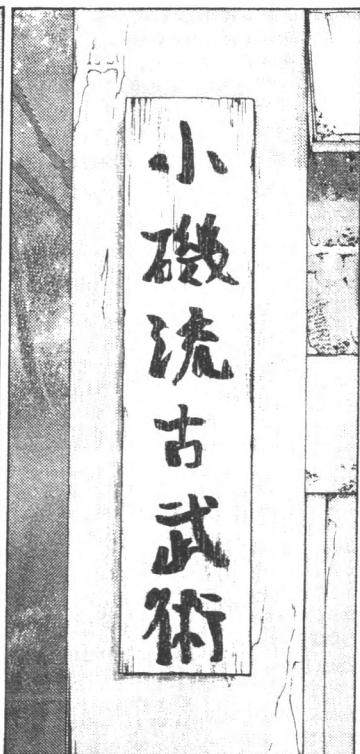
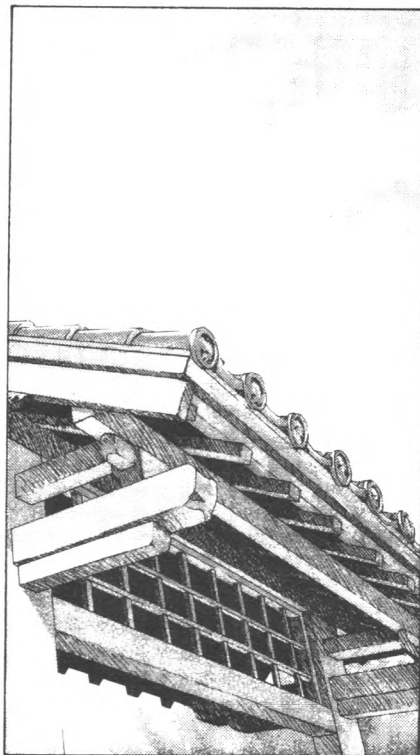
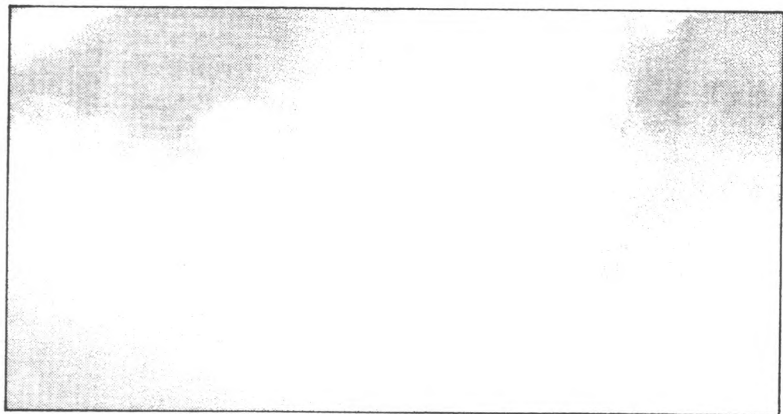

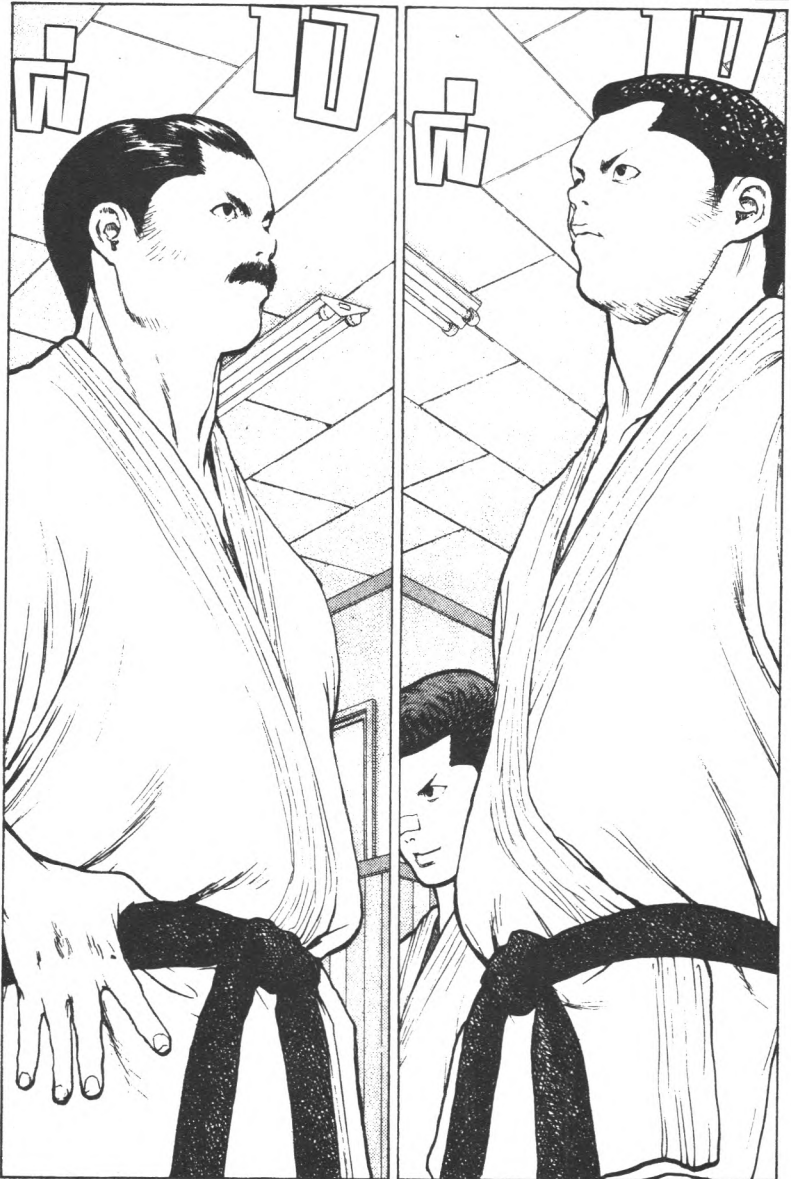
คงถึงเวลาที่
พวกแกควรจะ
ดิ้นดีจาก
ได้แล้วมั้ง

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า ฮ่า

.....

คุ...
คุไรโด:
ซัง
...

หือ
อ้าว

วันนี้
คนที่ชื่อ
ดิทานโอะ
อะไรนั่น
ไม่มาจริง

เดิมทีเด้าก็
ไม่ได้มีใจ
อยู่แล้ว...

มาแต่
วันนั้น
เท่านั้น
แหละ...
...

บัด
ชบ
หนี
ไปแล้ว
สินะ
เจ้าปีศาจ
นั่น...

จากนั้น
เบอร์ 2
ลิมเซโซ
ได้
จริง
เหรอ

เออ
ได้ยินว่า
ซัวพิบตา
เดี่ยวเอง

ซี
...

อู
อู

อู
อู

นี่
พวก
แก...

พวกแก

ได้ยินเรื่อง
การต่อสู้
ระหว่างฉัน
กับหมอนั่น
มาว่ายังไง
บ้าง

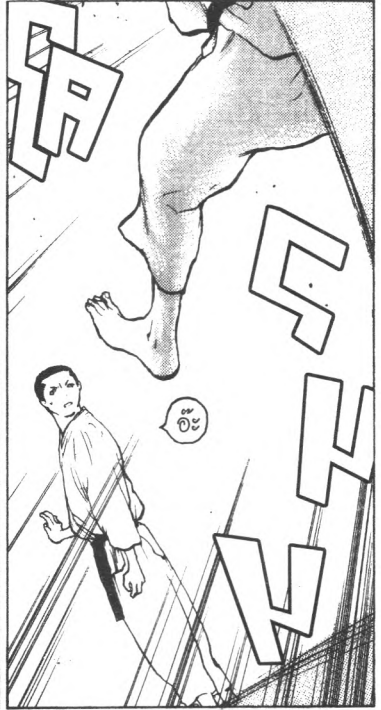
แต่หมัดเดียว
ก็ล้มสบายๆ
ทั้งที่
ไม่ได้เอาจริง

เด้าว่า
ถือโอกาส
แะล้ม
ด้วยนะ

อะ...
โอบีศาจ
บ้านั้น
...

ทยอย
ทยอย
ทยอย
ทยอย
ทยอย

ฟุฟฟุ

ว้าก

จ๊าก

ทำอะไรนะ
ขาใหญ่

ติดจะ
มากัน
เรอะ

ฮะ...
เปล่า
...

นะ...
หน้าอก
ค่อนข้าง
เยอะ...

ฮิ ฮิ ฮิ...
ไม่ยอมมือให้
เหมือนเดิมนะ
เฮไซ

สมกับที่
ชัตลูกสาว
ของตัวเอง
ปางตาย

ก๊ิด
ก๊ิด

ฮะ...

เฮ้อ โอ
โธ
คุณ...

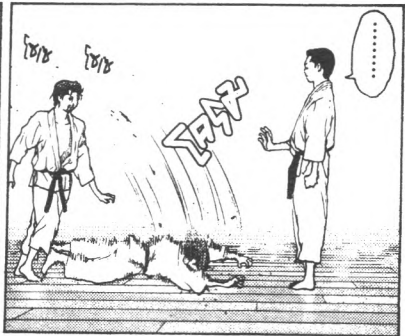

เฮ
ละ
นะ

ระวังตัว
เฮไซ

ฮะ

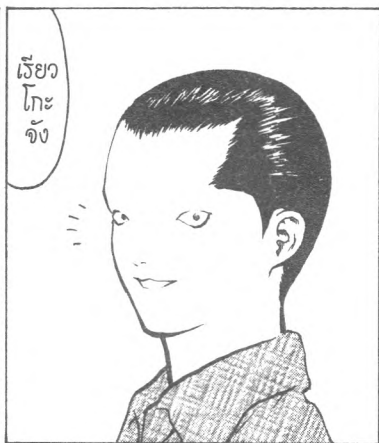
ตึก ตึก ตึก

คิตาโนะคุง

เว็ยโกะจัง

จอนานมัย?

อึออ
ฉันก็เพิ่งมาตะกั

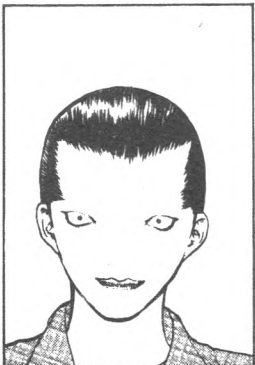
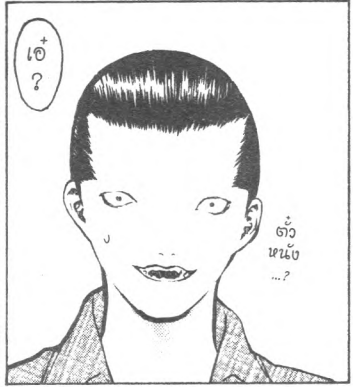
นั่นไปกันเถอะ...

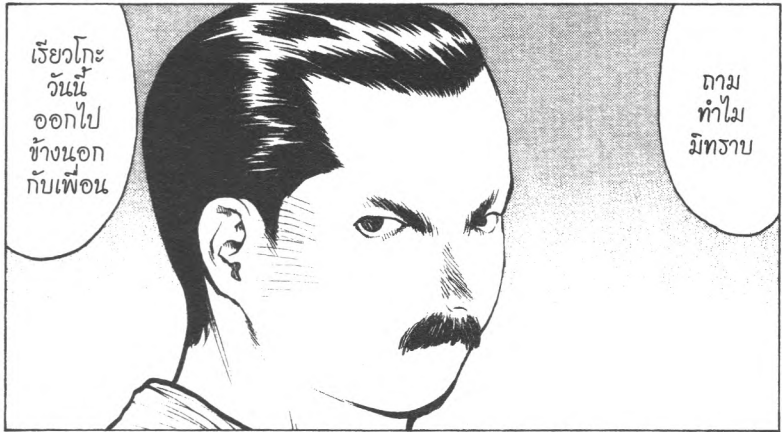
ไปทางไหน ทางนี้ จะทางนี้

เอ๊ะ? แต่ที่บ้านของเว็ยโกะจังอยู่...

สิ่ว

เรียวกะ
วันนี้
ออกไป
ข้างนอก
กับเพื่อน

ถาม
ทำไม
มีทราบ

ปะ...
ไปข้างนอก
...

เนี่ย เอ๊ะ
... ?

ก็ไม่อยู่
ในบ้านนี้
...

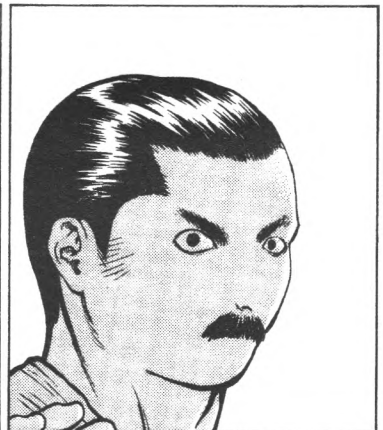
ไป
ข้างนอก
แล้วจะอยู่
ได้ไงเล่า

อะ...
อะไรกัน

วัน
สำคัญ
แบบนี้
ไปที่ไหน
กันแน่
ด๊าบ

ไม่รู้
สิ แล้วมัน
วันสำคัญ
อะไร?

จริงๆ
นะ
ครับ

เราทั้งคู่
มีความรัก
ให้แก่กัน

ไม่ว่ายังไง
เราสองคน
ก็ต้องอยู่ด้วยกัน
ให้ได้

นั่นคือ
พรหมลิขิต
นะขอรับกระพ้ม

ได้โปรดเถอะ
แม่สองเรา
ยังอ่อนวัย
แต่ด้วยพลังรัก
แล้วไซริ้
ฟันฝ่า
ความลำบาก
ไปได้แน่ครับ

แล้ว
รับรอง
ต้องมี
ความสุข
ให้ได้โดย
คอบดู

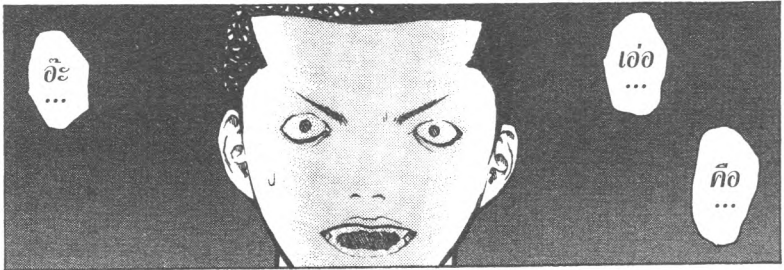
เรื่องของ
คุณพ่อ
ผมก็จะ
ไม่ลืม

ต่อให้คุณพ่อ
ตายอย่างหมาข้างถนน
ที่ไหน
ผมก็ต้องหาศพเจอ
และสร้างหลุมศพ
หุ้ๆให้

เพราะฉะนั้น
เพราะฉะนั้น
...

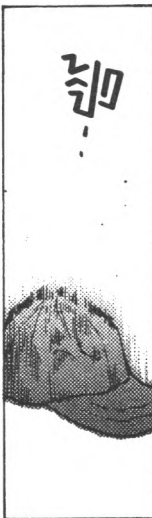
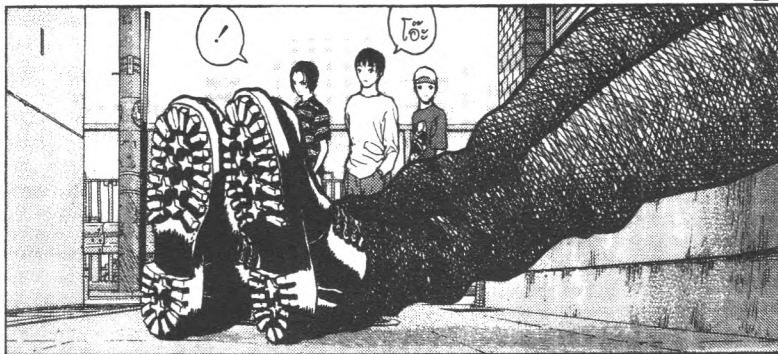
เฮ้อ
...

พับผ้า ทำไม
รอบข้างลูกสาวเรา
ถึงได้มีแต่
คนแบบนี้
มากมาย
ขนาดนี้...

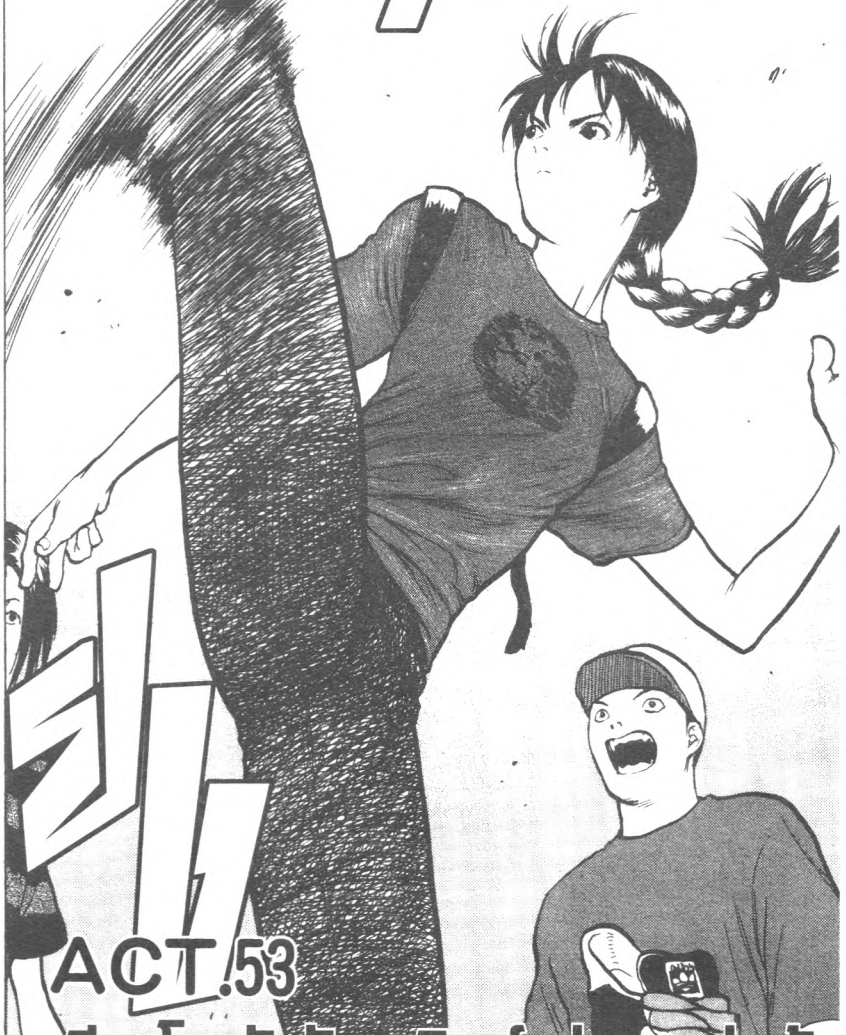

ACT. 53 เรียวกะกับวันอาทิตย์แห่งการต่อสู้

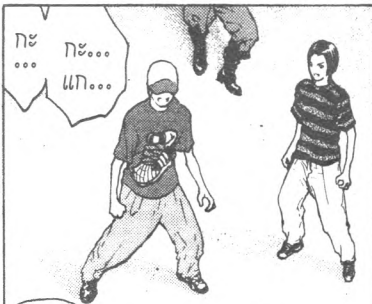
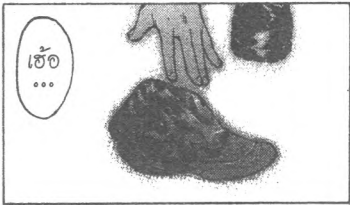

パンチ

ACT.53

เรียวกะกับวันอาทิตย์แห่งการต่อสู้

บ่นโน่น
บ่นนี่
อะไรวะ

อย่า
กวนสั้น
ดีกว่า

.....

เฮ...
เอาไฟ
ดิโน้อ...

จะสู้ก็ได้
แต่

ไม่อยากจะให้
ดิดาโนคง
เห็นเลย
แต่เวลา
แบบนี้
ก็ยิ่งดี...

ฮึม

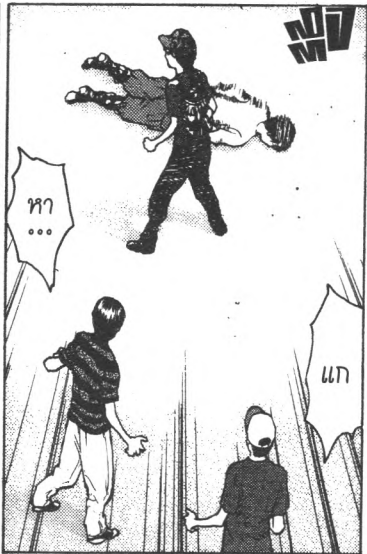
กว่าดิดาโนคง
จะกลับมา
สามคนเรี...

คนนึงเจ็บไปแล้ว
ที่เดี๋ยวคงจบ...
แต่อีกสองคน...
ทำจะหืดขึ้นคอ
นิดหน่อย...

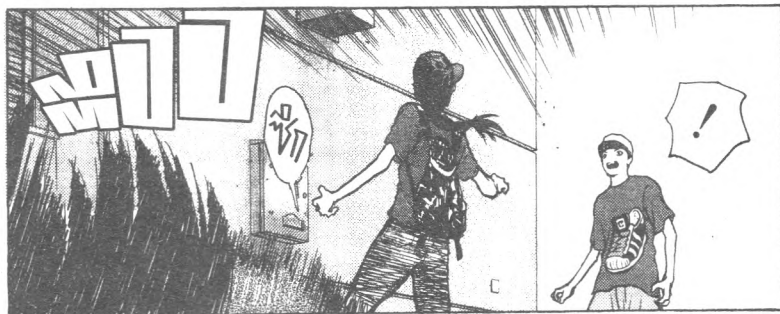
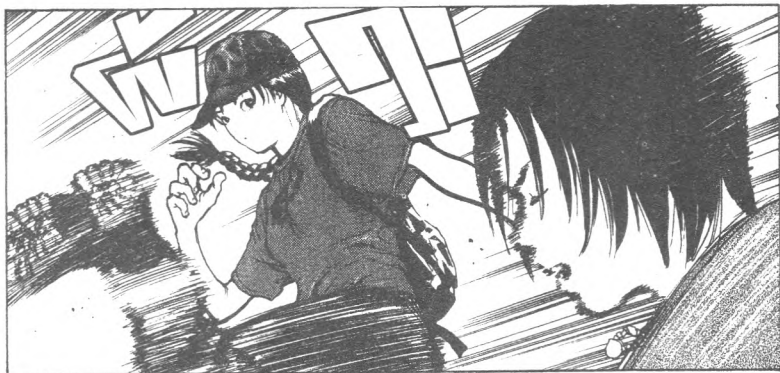

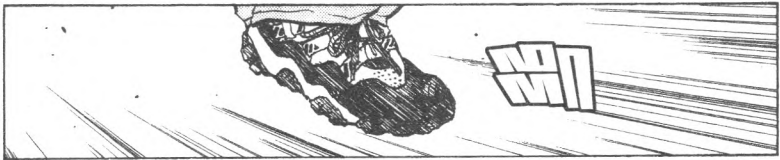
ย้าก

จ๊าก
กก
กก

เค็ย
ยย
ยย

เจ็ยจ๊าก จ๊าก

เค็ย
อะ

เค็ย
อะ

เค็ยย

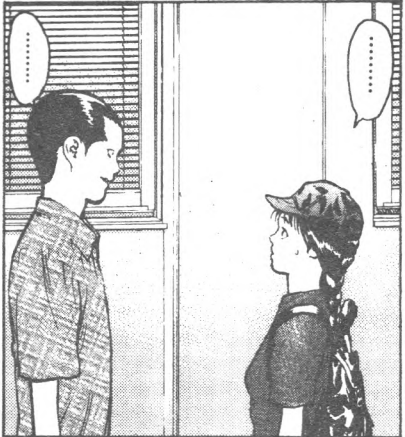
เรียวโกะจัง
ไม่ทำ
เรื่อง
อย่างนั้น
หรอก

แต่พอกลับมา
ก็เห็นเรียวโกะจัง
ต่อสู้อยู่กับ
ผู้ชายสามคน
ทันที
เลยตกใจนะ

ซ่า
ซ่า
ซ่า...

นะ...
นั่น
สินะ
...

โถง
อก...

.....

.....

ซ่า
ซ่า
ซ่า...

รู้สึก
พิลึก
ดีเนาะ

เจอกัน
วันหยุด
นอกจ.ร.
แบบเนี่ย
...

จริง
ด้วย

เชื่อ
เดทกับ
ดิตาโนคง
ดริงแรก
ก็เป็นอย่าง
นี้
เลย...

หยิ่งกะยัยบ้า
ป่าเถื่อน
ยังไม่รู้
สิ
เรา...

เป็นไร
รีไปแล้ว
เรียวโกะ
จัง

บาดเจ็บ
ตรงไหน
มัย...

อ้อ...
ใช่...
ไม่
เป็นไร
สบาย
มาก

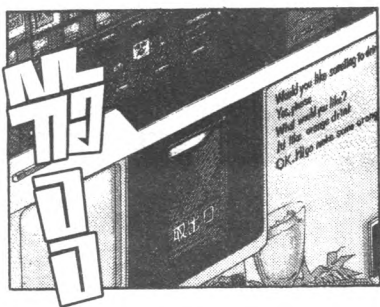
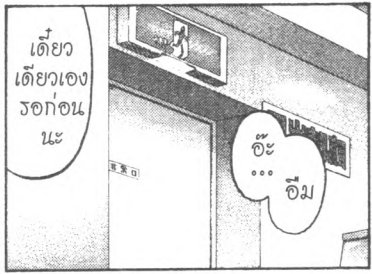
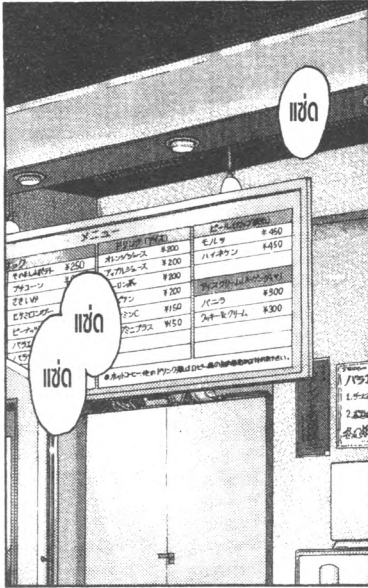
ไม่ต้อง
ห่วง

รับไป
ดีกว่านะ
เดี๋ยวหนึ่ง
เริ่มขาย
กันพอดี

ป๊ะ

ไฉน
จ๊ะ

ไม่เจอ
กันนาน
และ
น้องสาว

ตะกี้
โดนตร
ขอบใจ
เลยว่ะ...

เลยคิดว่า
อยาก
ตอบแทน
ซะหน่อย

มา
ตาม
ลำพัง
ง่ายๆ
แบบนี้

มัน
ไม่ค่อยจะ
ปลอดภัย
นา
...

อึก
!?

กะ
...

กะ...
แก...

อึก

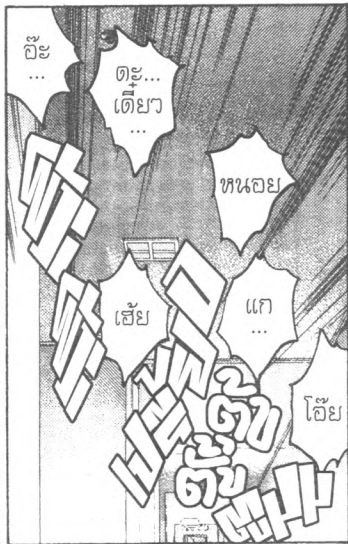

ดะ...
...

เดี๋ยว
เกาะ
นั่งนี่...

โธ้ย

ดะ...
เดี๋ยว
...

ดะ...
เดี๋ยว
...

หนอย

เฮ้ย

แก
...

โธ้ย

โทษที่
ที่ทำ
ให้หรือ
—

ตึก
ตึก
ตึก

เกิดอะไร
ขึ้นหรือ
มาซำจัง
...

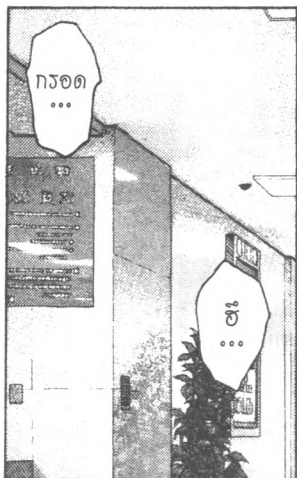
อ้อ
—
ไม่มีอะไร
หรอก
ที่ดูขำ
น่ารักะป๊อง
คนแน่น
นิดหน่อย
นะ

นี่จะ
ติดตาม
คุณ
...

อะ...
ขอใจ
...

รับเข้า
ข้างใน
ดีกว่า
เดี๋ยว
ไม่ทัน

ดัน
มา
หยาม
กันได้
...

ตัว
ตัว

ยัย
บ้า
นั่น
...

เฮีย...
พอ
หอะ
ฝีมือ
ผิดกับ
พวกเรา
ยังไง
ไม่รู้สิ

รู้สึกเหมือน
กำลังยุ่งกับคนที่
ไม่ควรแตะต้อง
เลยอะ

หุบปาก!
จะให้ท้อ
เฉยๆได้ไง

ถูกผู้หญิง
แค้นคนเดียว
ทำถึง
ขนาดนี้

ว่า

ยัย
บ้า
นั่น
มัน
หยาม
หน้า
...

แบบนี้
ต้องอัด
ให้ตะเคย
คอยดู

แยมแล้ว...

เราตั้งใจเลือกเรื่องมันส์ๆ ยิ่งกันสนั่น นึกว่าจะทำให้ดิตาโนแดง ร่าแรง แต่...

นส

สงสัย
จะเมื่อ
เออมระอา

หนังแบบนี้
ไม่เหมาะกับ
ดิฉันในดวง
นี้เน

แล้วทำไม
เราถึงเดิน
ไปเลือก
หนัง
แบบนี้ล่ะ

หนัง
สนุกดี
นะ

นะ...
นั่นสิ

สนุกดี
นะ
...

เชื่อ
ทำไม
ไปเลือก
หนัง
แบบนั้น
น้อ

เรานี่หยั่งกะ
สาวซ่าส์
บ้าเลือด
ทั้งชีวิตจริง
ทั้งสเนียม
น่าจะเลือกที่
โรแมนติก
กว่านี้...

เหนื่อย
เหวอ
เรียวกะจัง

หือ...
อ๊ะ...
เปล่าย
ไม่
หรรอก

อ้อ
หยุ่งงี้
นี่เอง
กล้าดี
นี่หว่า

ล่อ
พวกเรา
มาเอง
เลยนะ

ถ้าใช้เวลาดา
มูก
เดี๋ย
ติตาโน้คง
จะสงสัยเอา
ว่าหนัก
หรือเบา
กันแน่...

ขอรีบ
จบเรื่อง
เลย
ดีกว่า
...

พับ
ผ้า

ยัยบ้านี่
หยามหน้า
กันหตือเกิน

บอก
ไว้
ก่อน
ว่า
...

สับ

โธ้ย ...

เจ็บ
จัง
เลย ...

ทำบ้า
อะไร
เนี่ย

... ฮา ฮา ฮา

จับตัวได้
จนได้

ขามบนั้น
คงเคลื่อนไหว
อย่างตะก
ไม่ได้

เห็นนะเพีย
ตอนล้ม
ขาแกบิดเต็มที

เท่านั้น
ก็หนี
ไม่รอด
แล้ว

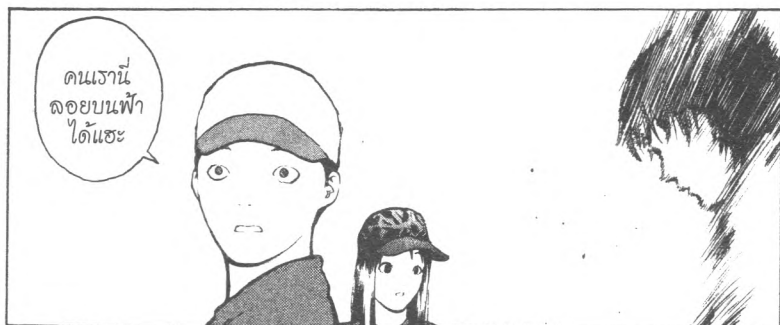
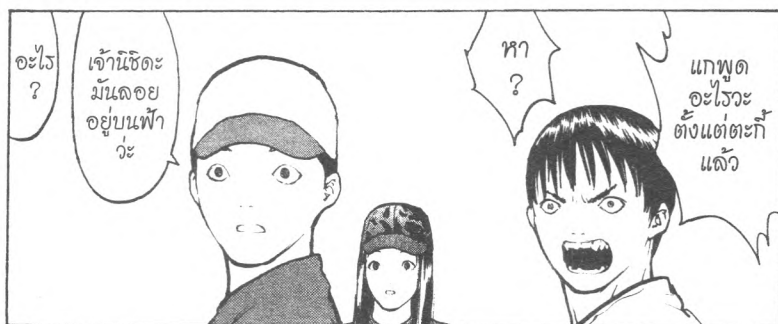
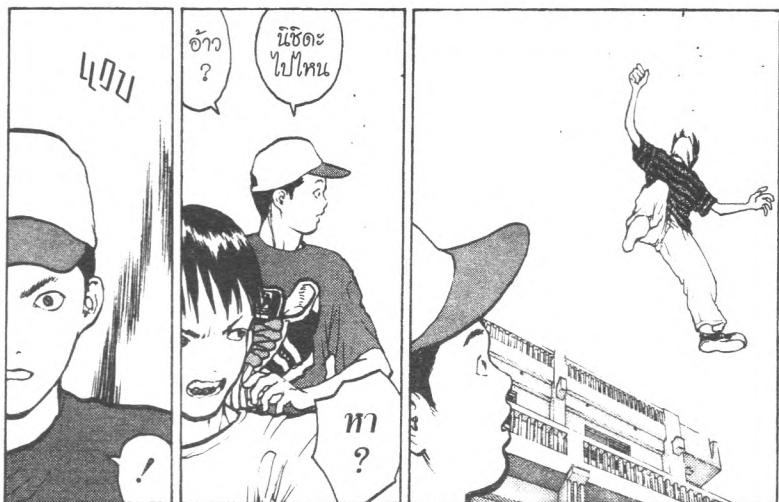
ฮะ ...

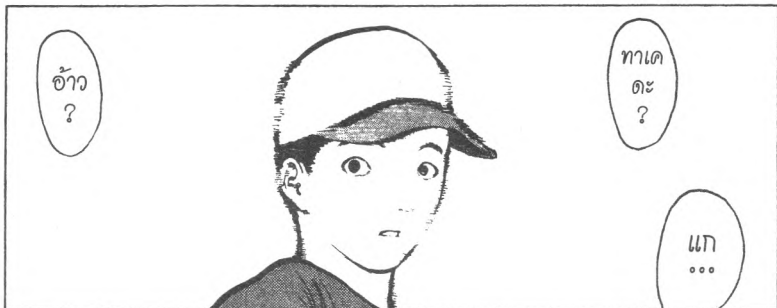

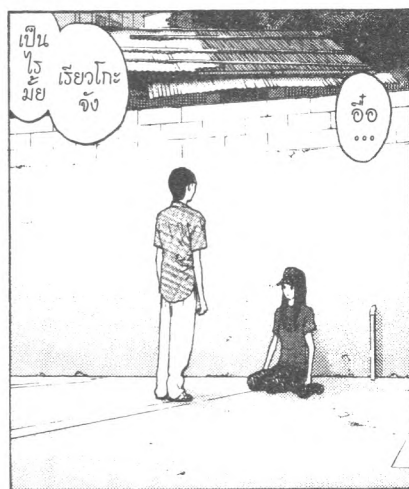
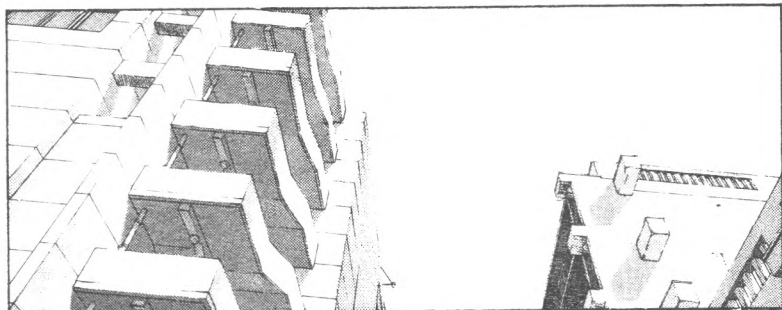
ตาย
ชะ
เถอะ

ฟึบ

ขอเอาคืน
ทั้งหมด
ทีเดียวเลย
น่ะน้อง

เขาแต่
ทำอะไร
ยุ่งๆ
ดูวุ่นวาย
อยู่เสมอ

แล้วก็ถึง
ดิทานโด้
มาพัวพัน
ด้วย
จนได้
...

ทุกสิ่งที่ทำ
หยาบกระด้าง
ไม่มีเรื่องทำ
สมกับเป็น
เด็กผู้หญิง
ซักอย่าง
...

ฉันนี่
ไม่ได้ความ
เลยจริงๆ
...

?

หือ

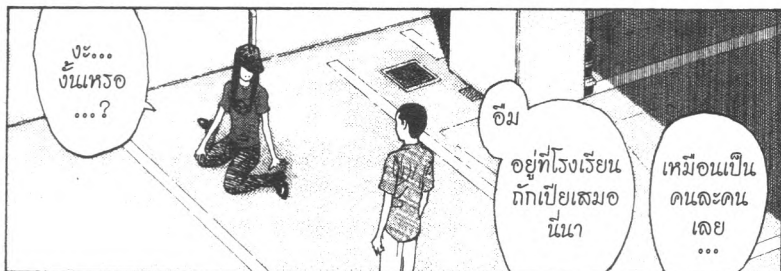
อะไร
หรือ
ทำไม

จ้องมอง
ขนาดนั้น
...

ฮะ
...

เปล่าๆ
ดิจ
...

ทนไมไหว
แล้ว
จริงๆ:
...?

ความ
ทรงจำ
กับแม่
ก็แทบไม่มี
อยู่เลย

เพราะแม่ตายไป
ตอนที่ฉัน
ยังเล็กๆ
ขนาดหน้าตา
ยังนึก
ไม่ค่อยจะออก
...

แต่ไม่รู้ทำไม
ถึงจำได้
เฉพาะ
เรื่องนั้น

ฉันอยู่ไม่สุข
มาตั้งแต่
ตอนนั้นแล้ว
แต่ว่าแค่ช่วง
ที่แม่ถักเปียให้
กลับสงบลงเสีย
ได้

เชื่อว่าจะพูดถึง
สายสัมพันธ์กับแม่
เอาป่านี้นะ

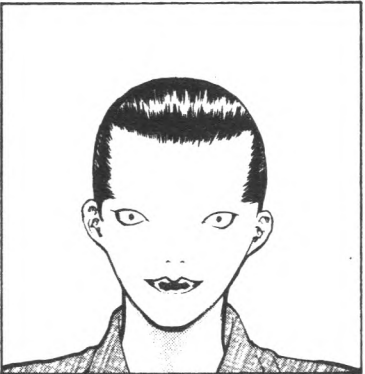
เพราะเหมือนกับไม่มี
มาแต่แรกแล้ว
ไม่ได้คิดว่ามันเศร้า
หรือเหงาเป็นพิเศษ
ด้วย...

ตอนนี้คง
เป็นความเคยชิน
หรือใกล้ๆนี้เสีย
ละมัง

แต่ว่า
ใจมันรู้สึก
สงบดี

ช่วงที่
ถักเปีย
อยู่นะ
...

แม้จะยังรู้สึกผิด
ต่อพ่อของ
เรียวโกะจัง
แต่ก็สบายใจ
ขึ้นเยอะ
...

อยู่กับ
เรียวโกะจัง
วันนี้
เหมือนได้แบ่ง
ความร้ายแรง
มาเลย

ซึ
ซึ
ซึ
...

ใช้มัยละ
แต่ความร้ายแรง
เท่านั้น
ที่ฉันมีเพียบ

มันอาจ
แพร่
กระจาย
ออกไป
รอบๆ
ก็ได้

ฮืม

เอา
ละ

ถ้ามัน
ได้เวลาแล้ว
กลับกัน
ดีกว่ามะ

บางทีตอนนี้
ที่บ้านคงมีคน
นอนบาดเจ็บราวสองคน
ต้องช่วยพยาบาล
ให้ชะง่อนย

เฮ้
?

เปล่าๆ
ไม่มีอะไร
หรอก

เรื่อง
ส่วนตัว
ส่วนตัว
นะ

■ NED COMICS

ANGEL DENSETSU เทวดาหน้าโสด

10 ช่วงบ้ายของเหล่านักสู้

พิมพ์ครั้งที่ 1

24 ธันวาคม 2547

ผู้เขียน NORIHIRO YAGI

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

www.nationcomics.com

ผู้พิมพ์ โรงพิมพ์ เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"ANGEL DENSETSU"

© 1992 by Norihiro Yagi

All rights reserved.

First published in Japan in 1992 by SHUEISHA Inc., Tokyo.

Thai language translation rights in Thailand arranged by

SHUEISHA Inc., Tokyo through SEIUN (THAILAND) CO., LTD.

and ANIMATION INTERNATIONAL LTD. with NATION EDUTAINMENT CO., LTD.

VOLUME 10 © 1997

Thai language edition.

For distribution and sales in Thailand only.

จัดพิมพ์เป็นภาคภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

For the purpose of publication in Thai language, the artwork in

this publication is generally printed in reverse from the original Japanese edition.

หนังสือฉบับนี้มีต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีการอ่านจากขวาไปซ้าย

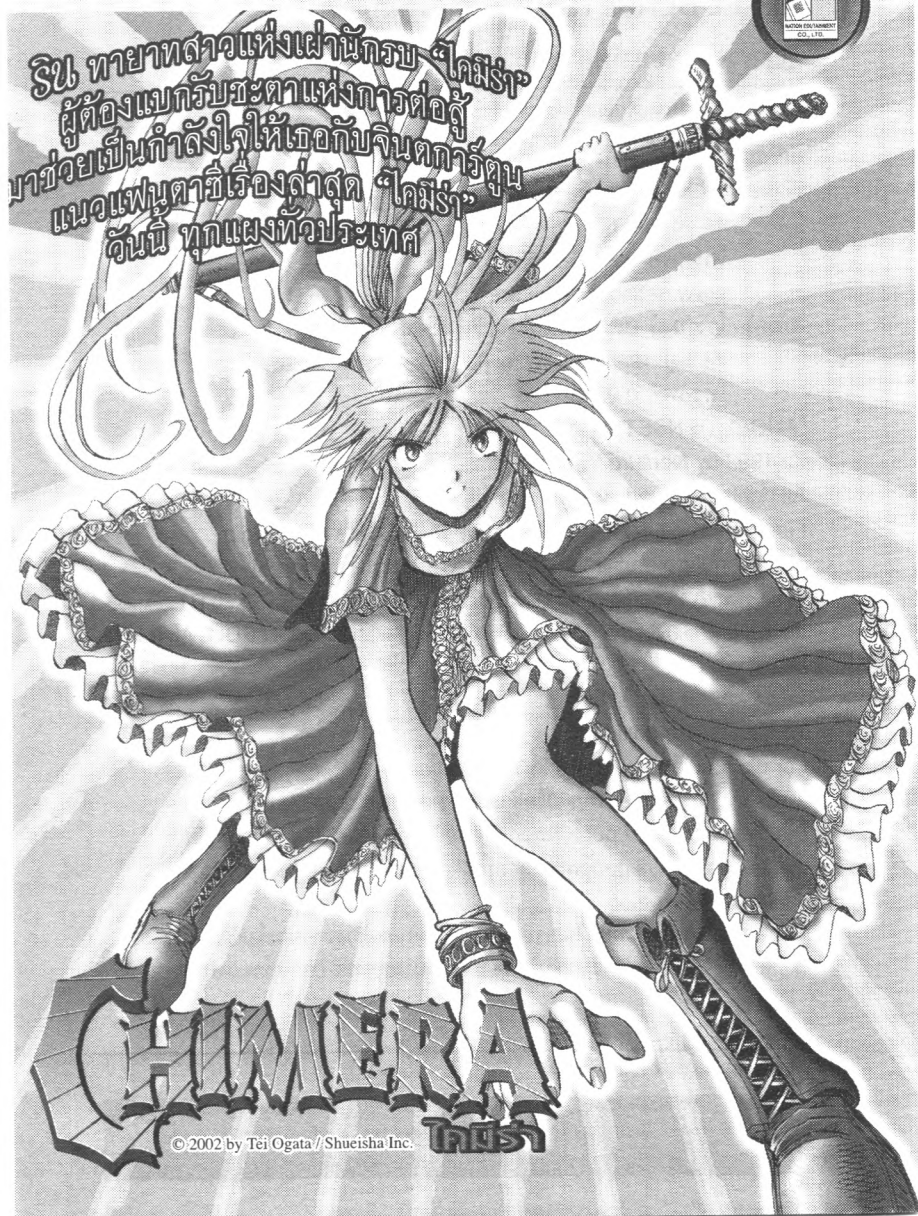
ทางคณะผู้จัดทำได้ทำการกลับภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับการอ่านแบบไทย

ISBN 974-254-267-8

ผู้แปล คุณเนกพล จันทรัตคะ

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42

โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120

รับ ทายาทสาวแห่งเผ่ามังกร "ไคมีรา"

ผู้ต้องแบกรับชะตาแห่งการต่อสู้

มาช่วยเป็นกำลังใจให้เธอกับจินตการ์ตูน

แนวแฟนตาซีเรื่องล่าสุด "ไคมีรา"

วันนี้ ทุกแผงทั่วประเทศ

BLEACH

เทพมรณะ

คุโรซากิ อิจิโกะ
เด็กหนุ่มผู้ไม่ธรรมดา
ผู้มีความสามารถในกา
“มองเห็นวิญญาณ”
จึงถูกโชคชะตาเล่นตลก
ต้องกลายมาเป็น “ขมทูต”
เพื่อกำจัด “ฮอลโลว์”
เหล่าวิญญาณร้าย
แฉีกชั้นมันส์ๆ ป่วนๆ
จึงบังเกิดเมื่อคนสู้กับผี!

ตามกำจัดวิญญาณร้าย ทุกแผงแล้ววันนี้!

GIN

หนอ
ทศกัณฐ์

© 2000 by Motoka Murakami / SHUEISHA Inc.

บิณฑาคาตะ จิน ศัลยแพทย์พิฆาต

ได้ผ่าตัดเนื้องอกรูปการทอจากสมองของชายปริศนาผู้หนึ่ง
เป็นเหตุให้เขาได้ย้อนเวลากลับไปในสมัยเอโดะ

ณ กาลเวลาอันห่างไกล ไร้พัฒนาการทางการแพทย์

จินต้องอาศัยความรู้ของตนเอง เพื่อช่วยเหลือผู้คนจากโรคร้ายและการสูญเสีย

การ์ตูนวิทยาศาสตร์แฟนตาซีเรื่องเยี่ยม

การ์ตูนด้วยยอดพิมพ์ซ้ำเกือบ 20 ครั้ง ในเวลา 2 ปี ณ ประเทศญี่ปุ่น

นัก โทษ ประหาร 042

เพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตในญี่ปุ่น

ทาคาจิเมะ เรียวเฮย์

นักโทษประหารหมายเลข 042

ผู้ต้องคดีฆ่า 7 ศพ

ได้ถูกคัดเลือกเป็นตัวทดลอง

ฟังชีพระเบิดในสมอง

เพื่อให้ใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ

แต่ในโลกกายนี้

อุปสรรคมากมายกำลังรอเขาอยู่

ทุกเพลงหนังสือทั่วประเทศ!!

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก SHUEISHA Inc.

ฉบับภาษาไทย

NED COMICS

บนโลกที่ปีศาจแฝงตัวในหมู่มนุษย์และคอยดักรับ
ผู้คนกินเป็นอาหาร มีองค์การหนึ่งซึ่งก่อตั้งขึ้น
เพื่อกำจัดปีศาจร้ายเหล่านี้ โดยที่สมาชิกในองค์การ
จะมีเลือดปีศาจในกายสามารถแยกแยะ
ปีศาจออกจากมนุษย์ได้และใช้ดาบยักษ์เป็นอาวุธ
พวกเธอถูกขนานนามว่า

“เคลย์มอร์”

เคลย์มอร์
อสูรสาวพินาศมาร